KUUROJEN LEHTI

Tidskrift för Döva

JOULUKUU
DECEMBER

N:o 12 - 1953

KÄYTTÄKÄÄ ONNITTELUADRESSEJA

Kukkaset kuihtuvat! Adressi säilyy jatkuvasti rakkaana muistona ystävällänne. Kun haluatte onnitella ystäväänne hänen merkkipäivänään — kun hän täyttää vuosia, solmii avioliiton, pääsee ripille j.n.e. on paras ja kätevin tapa lähettää hänelle onnittelunne kauniilla adressilla.

Näitä adresseja saa ostaa asiamiehiltämme kuurojenyhdistyksissä. Vähin maksu on 300 markkaa kuorineen.

Pohjaväri on aurinkoisen hiekan väri, reunat ja koristeet sekä teksti, joka tässä kuvassa näyttää mustalta, on kultaa. Suuruus 21 × 27,5 sm, 4 siv.

Adressin myynnistä kertyvät tulot kartuttavat Liittomme Omakotirahastoa.

Adresseja saa tilata Liittomme toimistosta.

Suomen Kuurojen Liitto r.y.

Liisankatu 27 E 10 — HELSINKI — Postisiirtotili n:o 6825

KUUROJEN LEHTI

SUOMEN KUUROJEN LIITTO r.y:n ÄÄNENKANNATTAJA

JOULUKUU | 58. VUOSIKERTA | N:o 11 · 1953

JOULUA PAHOILLE

Me kaikki odotamme joulua. Joulu on erityisesti lasten juhla. Adventtikalentereistaan he seuraavat joulun lähestymistä. Mitä lähemmäksi joulu tulee, sitä suuremmaksi jännitys kohoaa. Pienimmät lapset jopa pelkäävät joulua, niin ihana kuin se toisaalta onkin. Ja miksi he pelkäävät? Siksi, että usein sanomme heille: »Ole nyt kiltti, niin joulupukki tuo sinulle lahjoja, tuhmille lapsille hän antaa vitsaa.»

Kun me näin sanomme lapsillemme, emme sano oikein. Tämä ei ole joulun sanoma. Joulu ei puhu pahojen rankaisemisesta ja hyvien palkitsemisesta.

Vai antoiko Jumala Poikansa maailmalle joululahjaksi siksi, että maailma olisi ollut hyvä? Ei, vaan siksi, että maailma oli paha ja siksi että me ihmiset olemme pahan vallassa. Kansalle, joka pimeydessä vaelsi, kuoleman varjon maassa asuville, Jumala sytytti jouluvalonsa.

Pahojen ihmisten syntien vuoksi Jumalan Poika tuli. Mutta hän ei tullut tuomariksi, vaan syntiensä vuoksi kuolemaan tuomittujen pelastajaksi. Hän tuli ottaakseen meidän syntimme omaan ruumiiseensa ja kantaakseen ne ristinpuuhun. Hän tuli ottamaan meiltä pois syntiemme kuorman. Hän tuli katkaisemaan synnin siteet, jotka meitä kahlitsivat. Hän tuli tuomaan rauhaa rauhattomille. Hän toi elämän kuoleman keskelle. Hän toi toivon haudoillemme. Hän tuli antaakseen meidän suuhumme uuden virren, kiitosvirren. Kuuroillekin.

Jos saamme jouluna nähdä Jumalan kirkkauden, meille tulee pelko, niinkuin on tullut lapsillemme ja niinkuin tuli paimenille, jotka yöllä vartioivat laumaansa. Me kun Jumalan kirkkauden edessä luulimme, että Jumala lähetti poikansa maailmaan tuomitsemaan meitä pahuutemme tähden. Siksi on joulun evankeliumi ihmeellinen: Älkää peljätkö, minä ilmoitan teille suuren ilon, teille on tänään syntynyt Vapahtaja!

Lauri Paunu

Ammattipuhujat ja kuuntelijat kuurojen yhdistyksissä

Monissa yhdistyksissä, eivät jäsenet useinkaan voi kokoontua valistuspäiville, joita järjestetään harvoin. Samoin eivät jäsenet varsinkaan vähäjäsenisissä yhdistyksissä voi saada minkäänlaista opastusta harjoitellakseen puhuja- ja viittomataitoaan. Tällaiset jäsenet, monasti lahjakasta nuorisoa, jäävät pakosta syrjään, koska heille ei järjestetä tilaisuutta saada tuoda esille lahjojaan. He eivät saa taitavilta, tottuneilta puhujilta minkäänlaista opastusta, voidakseen ja uskaltaakseen itse esiintyä. Tällaisia jäseniä usein moititaan ja heidän niskoilleen pannaan monia velvollisuuksia, joista he eivät voi selviytyä, pätevän ohjauksen puutteessa. Opetustuntien puutteesta kärsivät nämä, vielä enemmän huonompilahjaiset jäsenet. Tässä ei tarvittaisi yhdistyksessä opintokerhoja, vaan iltaohjelmaa etupäässä aloittelevalle nuorisolle, joihin tilaisuuksiin olisi pyydettävä pätevä henkilö ohjaamaan tällaisia tilaisuuksia. Tällaista harjoittelua varten ei vaadita varsinaista toimikuntaa, eikä se kysy varojakaan, milloin yhdistyksen omassa piirissä löytyy pätevä ohjelma-ohjaaja. Milloin sellainen henkilö olisi tilattava toiselta paikkakunnalta, kysyy matkakorvausten suorittaminen varoja. Kuitenkin on jokaisen yhdistyksen piirissä joku älykkäämpi henkilö, joka voisi ohjata tällaista toimintaa. Ellei tällaista hen-

Miina Karlstet kuollut

Sain lyhyen viestin Tampereelta, jossa kerrottiin että Miina Karlstedt on kuollut marraskuun 3 pnä. Samassa pyydettiin, kirjoitahan hänestä Kuurojen Lehteen.

Löytäisinkö sanat kirjoittaakseni Miina Karlstedtista. Viime lehdessämme kerrottiin hänen täyttävän 80 vuotta marrask. 8 pnä. Miina ei kuitenkaan ehtinyt syntymäpäiväänsä asti, vaan pääsi sitä viettämään parempaan, odotettuun kotiinsa. Miina rouva oli valon ja kärsimyksen lapsi. Muistan hänet tyttöajaltani. Silloin oli hän pirteä perheen emäntä. Useasti kävin hänen kodissaan, saaden Miina-rouvalta rohkaisua vaikeudessani, kun outona yritin sopeutua kuurojen maailmaan. Muistanpa vielä ne hyvät sydämelliset sanat, joita Miina minulle haastoi. Eniten puhuivat hänen silmänsä, minulle, joka en ymmärtänyt viittomakieltä kuin muutaman sanan. Miinan silmistä sädehti lämpö ja valo, joka antoi turvallisen, hyvän tunteen. Monastipa hän minulle teki voileivän ja ojensi maitolasin, ystävällisesti harteihin taputtaen kehoitti syömään. Varmaankin hänen äidillinen katseensa näki ettei tyttö poloinen ollut kyllikseen syönyt. Hyvin ymmärsi Miina elämän vaikeudet, kaikenlaatuiset. — Kulje sinä hyvää tietä sanoi hän minulle, valitse ystäväsi oikein, älä mene kaikkien mukaan jotka sinua houkuttelevat. — Sellainen oli Miina, sydämellinen ja valoisa. Olen usein miettinyt, miksi Miinan elämään täytyi punoutua niin paljon kärsimystä, kuin siinä oli. Viisitoista vuotta vaikean sairauden kah-

---

kilöä löydy, joka haluaa uhrata aikaansa toisten hyväksi, voidaan toispaikkakuntalaisenkin kanssa sopia asiasta. On useita hyväntahtoisia henkilöitä, jotka sydämensä halusta tahtovat kuurojen parasta eivätkä ajattele omaa voittoaan ja sellainen henkilö tulee kyllä mielellään ohjaamaan ja avustamaan pyydettäessä.

Suurimpien yhdistysten toimintamuotoon kuuluu monenlainen opiskelu, mutta pienempien toiminta on lamassa ja usein ei vastuussa oleva henkilö kiinnitä huomiotaan tällaiseen, tai on tietämätön tällaisen toimintamuodon tarpeellisuudesta yhdistyksensä piirissä.

Koska jokainen jäsen maksaa jäsenmaksunsa, olisi myöskin oikein, että halukkaat jäsenet saisivat ohjausta esitystaidossa. Ammattipuhujat, joita usein tilataan esitelmäpäiville puhumaan, voisivat myöskin järjestää ehkä tällaisia tilaisuuksia samalla kun he vierailevat yhdistyksissä. Siitä olisi johtohenkilöiden etukäteen sovittava ja aikaa varattava sitä varten. Tästä koituisi se hyöty, että yhdistys vähitellen saisi jäsenistöstään ohjelma-apua ja se kehittäisi varsinkin arkoja nuoria keskustelutaidossa kanssaihmisten kanssa.

Enempi tilaisuuksia opintonälkäisille nuorille jäsenille itsensä kehittämiseen. Tietohan on kallista hengen lahjaa, eikä kukaan sitä halveksi.

Siis: Pätevän neuvonnan avulla kyvyt esiin. »Jokainen on oman onnensa seppä.»

V. Hämäläinen

MUISTA LEHDISTÄ

OLIMME DIAKONIAJUHLILLA

Rovastikunnan diakoniajuhlille tänä kesänä antoi oman leimansa kuurojen seurakuntalaisten mukanaolo. Seuraavassa eräs heistä kertoo näistä juhlista.

Monet Keski-Suomen kuurot saivat kesällä vastaanottaa seurakunniltaan kutsun osallistua vieraina Jyväskylän rovastikunnan diakoniakesäjuhlille Jämsänkoskelle 16 p:nä elokuuta. Tämä oli laatuaan ensimmäinen kerta täälläpäin kun myös kuuroja seurakuntalaisia kutsuttiin yhteisille juhlille. Diakoniajuhlien ohjelmassa oli tosin tällä kertaa erityisenä keskusteluaiheena kuurojen ja kuulevien seurakuntalaisten keskuudessa suoritettavan työn ero.

Saatuamme kutsun tiedoitimme siitä niin monelle kuurojen keskuudessa kuin oli mahdollista ja kun seurakunnan järjestämä auto määrähetkellä lähti, oli meitä kokoontunut toistakymmentä kuuroa ja Säynätsalosta liittyi vielä lisää mukaan. Juhlapaikalle saavuttua tuli kuurojen oma matkapappi past. Lauri Paunu toivottamaan tervetulleeksi ja me tunsimme olomme oikein kotoiseksi, kun myös oma pappimme oli paikalla.

Jämsänkoski oli kaikkien mielestä oikein kaunista seutua. Aluksi seurasimme jumalanpalvelusta seurakunnan kirkossa past. Paunun pitäessä rippisaarnan ja jakaessa Ehtoollista. Pastori Laajarinteen päivä-

---

lehtimana. Kukapa meistä sen voisi käsittää? Kun viimeksi näin Miinan, monen vuoden kuluttua, sain näihin mietteisiin vastauksen. Miinan elämä kärsimysten vuoteessa oli saarna hänen lähimmäisilleen. Varmasti hänen elämänsä tällaisena palveli Jumalan tarkoitusta. Jokaiselle joka tuli hänen vuoteensa viereen hänen silmänsä puhuivat sisäisestä valosta ja rauhasta ja jokainen kuuli sisimmässään äänen sanovan: Sinä terve ihminen, kiitätkö Jumalaa terveyden lahjasta, onko sinulla rauha Hänen kanssaan, niinkuin tällä vanhuksella? En koskaan unohda hetkeä Miinan vuoteen ääressä, kun pastorimme antoi hänelle ja toiselle kuurolle vanhukselle Herran Ehtoollisen. Se oli suuri juhla ja Jumalan läheisyys siunasi sen. Vain toista päivää Miina tämän jälkeen eli. Rakastava Isän käsi irroitti hiljaa elämän kahleet ja vei kärsineen kotiin.

Katri

Miina Karlstedt haudattiin 11 pnä marraskuuta. Vainaja lepäsi kauniissa valkeassa arkussaan. Runsaat kukkaistervehdykset joita ystävät toivat, kertoivat kaipauksen tunteet. Omaisten lisäksi lasketttiin seppeleitä myös Tampereen kuurojenyhdistyksen ja Kuurojen Urheilijain seurojen puolesta. Vainajan muistojuhla vietettiin Emmauksessa.

Joko olet tilannut

KUUROJEN LEHDEN 1954?

Jos et — tilaa se viipymättä!

saarna tulkittiin myös viittomakielelle, joten voimme sitäkin seurata. Ruokailutauon aikana saimme nauttia Jämsänkosken emäntien erittäin maukkaasta ravintolasta. Ihmettelimme myös heidän juhlaravintolansa hyvää järjestelyä. Jälkeenpäin seurattiin, tulkkina koko ajan toimineen past. Paunun välityksellä, past. Laajarinteen ja Nurmen puheita kirkon ulkopuolella. Valokuviakin otettiin tilaisuuden muistoksi. Diakoniatyön neuvottelutilaisuuden aikana tutustuimme me itseksemme paikkakuntaan. Päättäjäistilaisuudessa saimme seurata monta hyvää puhetta, mm. Petäjäveden kirkkoherran puhe aiheutti kuurojen keskuudessa myöhemmin paljon keskustelua. Illan tullessa sitten auto vei meidät jälleen takaisin kaupunkiin.

Juhlien jälkeen meidän kuurojen kesken puhuttiin paljon siitä, miten mukavaa oli, että seurakunnan taholta meille esitettiin tällainen kutsu. Saimme tutustua normaalin seurakuntatyön erääseen muotoon ja näin oppia katselemaan sitä laajemmin kuin vain omasta kulmastamme. Samoin toivomme että tutustuttuaan paremmin kuurojen tarpeisiin hengellisen elämän alalla myös seurakunnan papit ja diakoniatyöntekijät enemmän tulevat muistamaan ja tukemaan meitä vähemmistöä seurakuntien jäseninä.

Kiitämme kaikkien mukana olleiden Jyväskylän kuurojen puolesta antoisasta päivästä.

»Jyväskylän Nuori Kirkko»

VAASAN KUUROJEN ESITELMÄPÄIVILTÄ

Lokak. 31 ja marrask. 1 p:nä oli Vaasan Kuurojen Yhdistys järjestänyt esitelmäpäivät Palosaaren Sos. dem. työv.yhd. talolle. Näille esitelmäpäiville oli saapunut runsaasti kuuroja Keski- ja Etelä-Pohjanmaalta.

Lauantai-illan ohjelma alkoi joukkolausunnalla »Kuuron Valo», jota johti Erkki Tuliniemi. Tervehdyspuheessaan yhdistyksen puheenjohtaja Teuvo Taimisto kosketteli niitä vaikeuksia, joita yhdistyksellä on, kun se ei ole vielä päässyt oman katon alle. Herra Reino Grev piti esitelmän ruoasta ja sen ravinnon tärkeydestä ihmiselle ja piti hengellistä ravintoa yhtä tärkeänä kuin maallista ravintoa. SKLiiton siht. Rurik Pitkänen piti esitelmän »Kuuroilla oma talo», josta ilmeni, että vain kahdeksalla kuurojen yhdistyksellä on oma talo.

Yhdistyksen sihteeri Erkki Tuliniemi piti puheen kosketellen siinä esitelmäpäivien tärkeyttä kuuroille.

H:gin kuurojen naisten kerhon puheenjohtaja rva Aura Ahlbäck piti esitelmän naisten tasavertaisuudesta miesten rinnalla yhteiskunnassa. Hän luennoi myös naisten kerhon toiminnasta ja kehoitti miehiä antamaan naisille vapaahetkiä kotiaskareista kerhonsa hyväksi. Neiti Anja Vankka lausui runon »Saarijärven Paavo». Lopuksi oli pieni pilanäytös.

Sunnuntaina aamupäivällä kokoonnuttiin Vanhan Vaasan kirkon raunioille toteamaan minkälaisen tuhon tuli teki 101 vuotta sitten kaupungille. Kello 13 kokoonnuttiin taas Palosaaren työv.yhd. talolle, jossa alkajaisiksi herra Reino Grev piti jumalanpalveluksen. Yhdistyksen puheenjohtaja T. Taimisto avajaispuheessaan huomautti alkavasta raittiusviikosta, jota varten Vaasan kuurojen yhdistys oli pyytänyt raittiuspuhujan Turusta. Turun kuurojen raittiuskerhon puheenjohtaja Elias Savisari esitelmöitsi raittiudesta ja alkoholin väärinkäytöstä. R. Pitkänen piti esitelmän Amerikan oloista. Lopuksi piti esitelmän rva Aura Ahlbäck »Suomen diakonissalaitoksen perustaja Aurora Karamzinin elämästä. — Sune.

Ilkka

KUUROJENYHDISTYKSEN KIRKKOJUHLA OULUN TUOMIOKIRKOSSA 15. 11. 53

Oulun Kuurojenyhdistyksen kirkkojuhla tuomiokirkossa sunnuntai-iltana oli saanut liikkeelle suuret yleisöjoukot. Juhlan aloitti tir. Eino Jussila, joka uruilla soitti Guilmantin »Preludin». Sen jälkeen lauloi laulajatar Toini Ventelä Bachin laulun »Rakkahin Jeesus» sekä Merikannon laulut »Kiitos sulle Jumalani» ja »Oi muistatko vielä sen virren». Sellotaiteilija Seppo Laamanen soitti I osan Händelin sellokonsertosta, Gluckin »Melodian» ja Bachin laulun »Jo päättyy tie».

Tuiran kirkkokouoron laulua johti tir. Jussi Mäntymaa. Kuoro lauloi Klemetin »Liidellyt oon leivon lailla», Bachin »Jeesus, Jeesus auttajain» sekä Nybergin laulun »Sun rauhasi». Viimeksimainittua laulua esitettäessä osallistui siihen myös kuurojen viittomakuoro. Kuurojen omalla kielellä laulettu »Sun rauhasi» teki hyvin juhlavan ja samalla liikuttavan vaikutuksen. Ennen kuin tämä laulu esitettiin, käytti past. Heikki Hyvärinen lyhyen selostavan puheenvuoron. Hän toimi myös tulkkina past. Paavo Paakinahon suorittaessa alttaripalvelusta. Juhlassa veisattiin myös virsiä ja past. Hyvärinen puhui. Juhlassa kannettiin kolehti Oulun Kuurojenyhdistyksen omakotitalon hyväksi.

Kaleva 16. 11. 53.

KUUROJEN LIITON KOKKOLAN OSASTON NEUVOTTELUPÄIVÄT ALKOIVAT EILEN

Mukana osanottajia runsaasti eri puolilta maakuntaa.

Kokkolan seurakuntatalon ikkunoista tulvii valoa, mutta kun avaamme oven, kaikki tuntuu ihmeen hiljaiselta. Naulakoissa tosin on vaatteita ja siellä täällä käy ovi, mutta mitään muita ääniä ei kuulu kun astumme sisään erääseen huoneeseen, on se lähes täynnä yleisöä, joka ilmehtii vilkkaasti kasvoillaan ja käsillään. Huulet liikkuvat, hymyillään, mutta ääntä ei kuulu.

Seurakuntatalossa on Kokkolan ympäristön kuurojen neuvottelupäivät, jotka alkoivat eilen klo 19 ja jatkuvat tänään kokouksilla ja hartaustilaisuuksilla. Kokouksessa oli lähes 50 osanottajaa, enimmäkseen miehiä, ja heitä oli saapunut maakunnan eri pitäjistä sekä myöskin Pietarsaaresta. Reportterimme ehtiessä kokouspaikalle, piti herra Matti Kattainen parhaillaan puhetta sekä kertoi vaikutelmiaan ja näkemyksiään Tampereen seuduilta ja Etelä-Suomesta.

Mukana oli myös Kuurojen liiton sihteeri Rurik Pitkänen ja tulkin välityksellä saimme häneltä

Kokouksen iloisia osanottajia kahvipöydän ympärillä Keskustelu käy ja kahvi maistuu.

kuulla, että Kuurojen liiton toiminta on varsin virkeää ja tuloksellista siitä huolimatta, vaikka ainainen varojen niukkuus onkin suurena esteenä. Esim valtionavustusta liitto saa vain noin puolisen miljoonaa, mutta liiton omatoimisuus kuitenkin on siksi siunauksellista, että välttämättömät varat on saatu omasta takaa. Tällaisia tuloja ovat jäsenmaksut sekä näiden lisäksi jäsenten suorittamat lisäverot. Samoin liitto saa lukea hyviksi ja auttaviksi ystävikseen monia yksityisiä henkilöitä.

Suurin tuki kuitenkin on liiton julkaisema oma lehti, jonka myynnistä saatavat tulot saadaan kokonaisuudessaan liiton käyttöön. Mainittakoon muuten, että hra Pitkänen on myös tämän lehden toimittaja, joten hän työssään joutuu hyvin kiinteään kosketukseen maan eri paikallisjärjestöjen kanssa ja nämä taas lehden välityksellä saavat äänensä kuuluville.

Kokkolassa oma osasto.

Kokkolassa on myös oma osastonsa, jonka puheenjohtajana toimii vaatturimestari E. Ruonaniemi ja osaston toiminta keskittyy lähinnä kokousten ja hartaustilaisuuksien pitoon sekä erilaiseen neuvontaan avustus- ym. asioissa.

Niinikään Kokkolan osastolla on ilo lukea aktiiviseksi jäsenekseen neiti Julia Kiviniemen, joka aina ja kaikkialla on valmis antamaan apunsa ja tukensa niin osastolle kuin yksityisille jäsenillekin.

Hän on myös toiminut useita vuosia osaston puheenjohtajanakin, mutta nykyisin häntä käytetään moniin muihin tehtäviin, kuten tulkkina ja eri asioiden järjestäjänä. Toimintaan hän on osallistunut yli 30 vuotta ja tähän aikaan mahtuu paljon sekä pettymyksiä että täyttymyksiä. Nti Kiviniemi on erikoisen iloinen siitä, että täällä Kokkolassa on niin paljon henkilöitä, jotka ilolla ojentavat auttavan kätensä milloin vain heidän puoleensa käännytään.

Lopuksi sihteeri Pitkänen lausui toivomuksenaan, että yleisö ostaisi liiton joulujulkaisua, milloin sitä kaupataan, koska lehti maksaa vain vähän, mutta sen tuottama taloudellinen tuki on tärkeä.

Tänään sunnuntaina saapuu kokoukseen myös Oulun piirin pastori Heikki Hyvärinen ja Tampereen piirin pastori Paunu, jotka molemmat tunnetaan Kuurojen liiton korvaamattomina ja innokkaina ystävinä. He puhuvat päivän aikana pidettävissä hartaustilaisuuksissa.

Keski-Pohjanmaa 22. 11. 53

Kokonksen toimihenkilöt kahvipöydän ääressä, vasemmalta lukien E. Ruonaniemi, Julia Kiviniemi, liiton sihteeri Rurik Pitkänen ja esitelmöitsijä Matti Kattainen.

KUUROJEN LEHTI —
TIDSKRIFT FÖR DÖVA

1954

Tilaajille:

1) Tehkää tilauksenne **nyt heti** jokaisessa yhdistyksessä olevan lehtemme asiamiehen kautta. **Vuosikerta maksaa 400 markkaa.**

2) Katsokaa tarkoin, että tilauslistaan merkitään nimi, postitoimipaikka ja asunto-osoite oikein ja selvästi.

3) Maksakaa tilausmaksunne asiamiehelle heti tai sopimuksen mukaan kahdessa erässä, viimeistään tammikuun aikana, että asiamies voi tehdä tilityksen keräämistään tilauksista Liiton rahastonhoitajalle (postisiirtotili 6825).

4) Myös postisiirtotilin n:o 6825 kautta voitte lehden tilata merkitsemällä tililleпanokortin kuponkiin (takasivulle) että tilaus koskee Kuurojen Lehteä vuodeksi 1954.

5) **Kaikkein paras** tapa on tilata lehti jostakin postikonttorista. Jokainen postikonttori ottaa vastaan Kuurojen Lehden tilauksia ja toimittaa ne edelleen perille ilman mitään lisämaksuja. Näin säästätte postimaksuja.

6) Lehtemme **tammikuun numero** lähetetään vielä kaikille entisille tilaajille. Jos ette enää saa helmikuun numeroa, on se huomautus siitä, että olette laiminlyönyt tilauksenne uudistamisen. Kiirehtikää silloin tekemään tilauksenne postikonttorista tai asiamieheltämme niin voimme lehteä edelleen teille lähettää.

7) **Jos** olette jo lehden tilannut, ettekä ole saaneet seuraavaa numeroa, kirjoittakaa siitä lehtemme konttoriin, os.: Helsinki, Liisank. 27 E 10, mainiten kenen kautta olette tilauksenne tehnyt sekä tarkka osoitteenne. — Tai jos tilaus on tehty postikonttorin kautta, ilmoittakaa siitä samaan paikkaan. Silloin voimme heti tarkistaa ja korjata asian.

KUUROJEN LEHTI on teidän oma äänenkannattajanne, jonka avulla voitte seurata tapahtumia hiljaisessa maailmassa koti- ja ulkomailla. Siitä saatte tiedot kokouksista, valistus- ja juhlatilaisuuksista, matkalippualennuksista, ammattikoulujen alkamisesta, urheilusta ym. asioista, mitkä ovat teille tärkeitä.

Oman lehden tilaaminen lisää ympäristössänne teidän arvoanne, sillä jokainen näkee, että te olette silloin **aikaanne seuraava kansalainen,** joka ansaitsee kunnioitusta. — Älkää häpeilkö kuuroutenne tunnustamista, sillä ympäristönne **tietää** teidät kuuroksi, vaikka kuinka koettaisitte olla »kuin kuulevat».

Jokaiselle kuurolle siis KUUROJEN LEHTI 1954. Samoin jokaiselle kuulevalle, joka tahtoo olla kuurojen ystävä.

Liittomme uutisia

Elok. 2 p:nä pidetyssä keskushallituksen kokouksessa päätettiin mm. seuraavista asioista:

Tilattiin 250 kpl. Pohjoismaiden kuurojen tunnusmerkkiä ja 10 kpl. Pohjoismaista Ansiomerkkiä.

Vahvistettiin joululehtiemme myyntihinnaksi 100 mk kpl.

Hyväksyttiin Kuurojen Valistustalon rahankeräyksen tilitys ja päätettiin jakaa eniten keränneille seuraavat palkinnot:

I palkinto 30.000:— johtaja Urho Kierimolle Turusta. Keräyssumma 252.736:—. Johtaja Kierimo ilmoitti panevansa saamansa palkintosumman koulunsa oppilasrahastoon käytettäväksi oppilaitten hyväksi.

II palkinto 20.000:— herra Ahti Ahoselle Tampereelta. Kerännyt 169.329:—.

III palkinto 10.000:— rouva Elina Ruonaniemelle Kokkolasta. Kerännyt 108.853:—.

Lohdutuspalkintoina päätettiin kahdelle lähinnä parhaalle kerääjälle antaa 3.000:— kummallekin. Tämän saivat herra Sven Lindholm Helsingistä, joka oli kerännyt 64.520:— ja rouva Lydia Ala-Kilponen Haapamäeltä, kerännyt 59.470:—.

Päätettiin ostaa liitolle tarjotut Oy. Surdus Ab:n osakkeet johtaja Gösta Brandersilta.

Hyväksyttiin pappiemme käyttöön Järvenpään raamattukursseja varten kolehtivaroista myönnetty 25.000:— avustus.

Korotettiin liiton irtaimiston palovakuutus sen nykyistä arvoa vastaavaksi.

Hyväksyttiin suoritettavaksi erinäisiä esitelmänpitäjäin matkakorvauksia.

Liiton onnitteluadressien myyntihinnaksi vahvistettiin 300 mk, tullen kirjekuori samaan maksuun.

Päätettiin antaa herra Janne Lehtimäen tehtäväksi poistaa liiton kuvakevarastossa olevista kuvalaatoista alustat, että saataisiin kaapeissa enemmän tilaa.

Tampereen Kuurojenyhdistyksen anomuksesta päätettiin myöntää liiton hopeainen ansiomitali neiti Siiri Talvialle ja pronssiset mitalit rouville Sofia Helminen ja Sylvi Koskela.

Liiton sihteerille päätettiin edelleenkin ostaa II luokan vuosilippu rautateillä.

Lokakuun 18 p-nä pidetyssä keskushallituksen kokouksessa pidettiin aluksi muistohetki edesmenneelle tarkastaja J. K. Palomaalle.

Merkittiin pöytäkirjaan, että tarkastaja J. K. Palomaan jälkisäädöksen toimeenpanijat olivat luovuttaneet liitolle 9 kpl. Uusi Aura Oy:n ja 51 kpl. Rauma-Repola Oy:n osakkeita, nimellisarvoltaan yhteensä 51.900:—. Näiden osakkeiden pohjalla perustetaan tarkastaja J. K. Palomaan rahasto, jonka korkotulot saadaan käyttää liiton sääntöjenmukaisen toiminnan hyväksi.

Samoin merkittiin vastaanotetuksi tarkastaja Palomaan kuolinpesästä kirjoja ja asiapapereita, joiden käytöstä päätettiin.

Merkittiin, että tarkastaja J. K. Palomaan paikalle keskushallitukseen oli siirtynyt hra Urho Lehtimäki Turusta.

Uyvää Joulua 1953
Onnellista Uutta Vuotta 1954

toivotamme kaikille ystävillemme ja kohtalotovereillemme:

Glad Jul 1953
Ett Lyckligt Nytt År 1954

önska vi alla våra vänner och öderskamrater:

AITTOJÄRVI:
Porkka, Esko
ALAVUS:
Latvala, Eeva
DRUMSÖ:
Karlsson, Arthur
ELIMÄKI:
Tihula, Sulo
EURAJOKI:
Salminen, Kustaa
FORSSA:
Lilja, Lauri perh.
HAAGA:
Laine, Lauri
HAAPAJÄRVI:
Sorola, Hilda
HALLI:
Pelli, Antti
HANGÖ:
Sjöblom, Anton
HAUKIPUDAS:
Timonen, Yrjö
HEINOLA:
Niemelä, Eeva-Kaisa
HELSINKI-HELSINGFORS:
Ahlbäck, Aura ja Ole
Blomqvist, Aina
Enroos, John
Forsman, Lydia
Färdig, Lyyli ja Emil
Hagström, Saima
Hanhijoki, Hilkka ja Olavi perh.
Hautakoski, Kaarin, Sulo ja Matti
Heinonen, Orvokki
Helenius, Svea & Arvo
Honkavaara, Pirkko
Huotari, Aili
Hämäläinen, Ilma ja Kalle
Ikola, Anita, Vieno ja Sulo
Jokelainen, Anni
Kallio, Kersti
Karilas, Solveig ja Eino
Kilpinen, Olavi perh.
Kullberg, Tor Elof
Laari, Kalle
Laurila, Pentti perh.
Laurila, Tapani
Lehti- Anna-Liisa ja Aarne
Lehtonen, Nanni ja Toivo
Levänen, Elis
Liinapuro, Ulla, Doris ja Matti
Markola, Eeva-Liisa
Mustamäki, Anja, Antero, Vappu ja Uuno
Myllylä, Esteri
Månsson, Ellen & Sigurd
Nevalainen, Otto
Nieminen, Raija
Nyberg, Erik perh.
Nygrén, Tyyne
Ollikka, Ida ja Olli
Pitkänen, Katri ja Rurik
Pohjalainen, Leena
Raivio, Sirkku
Rauhamäki, Aune
Rikström, Ulla & Torsten
Saarikko, U.
Sedler, Mirjam
Simonen, Tauno perh.
Stenberg, Timo, Taimi & Per-Eric
Suuronen, Hilja
Tarvonen, Toivo
Tolpo, Heevi ja Arvi
Tolsa, Ida ja Väinö
Vainionmäki, Sanna
Vehkama, Anna-Liisa
Vendelin, Reino
Vinsten, Paul
Virtanen, Elsa ja August
HERRALA:
Hauta-aho, Elias perh.
Lehtonen, Huvi perh.
Lehtonen, Onni perh.
Paasonen, Aune, Arvi ja Ulla
Pohjolainen, Katri, Eero ja Jorma
HÄMEENLINNA:
HÄMEENLINNAN KUUROT r.y.
Heinonen, Sirkka ja Alpo
Kallio, Jaakko
Leinonen, Irja ja Vilho
Loponen, Jussi
Ojanen, Elma
Valtonen, Ilmari perh.
Virtanen, Jorma
Yläkorpi, Ida ja Hannes
IISALMI:
Iivarinen, Liisa
Kauhanen, Hannes
Lämsä, Veikko perh.
Ollikainen, Kusti
Partanen, Veikko
Pietikäinen, Helena
Pussinen, Tilda ja Juho
Väisänen, Olavi
IMATRANKOSKI:
Kaarniemi, Tapio
Laapio, Hilkka
ISO-ÄINIÖ:
Hevonpää, Vilho
JOENSUU:
Böhm, Lyydi
Varis, Aliina
Suoninen, Eeva ja Juho
KAIPIAINEN:
Koskinen, Ida
KANGASALA:
Korpilähde, Ulla
Seppänen, Kirsti
KAUKAS:
Laitiainen, Lyyli
Leppänen, Erkki
Vepsä, Nanni ja Taisto
KAUSALA:
Mäkelä, Saima ja Vihtori
Tingander, Heimo
KEMI:
Aitto-oja, Emilia ja Vihtori
KEMIJÄRVI:
Jyvälä, Viola
KERAVA:
Haapanen, Erkki ja Lea
Salomaa, Mandi ja Väinö
KIIKKA:
Suutari, Kaarina
KODISJOKI:
Iso-Ettala, Katri
Iso-Ettala, Martti
Iso-Ettala, Olga
Laaksonen, Saara ja Paavo
Lyybek, Maria
Raittila, Toivo
KOIKKALA:
Koskivirta, Suoma
KUOPIO:
KUOPION KUUROJEN YHDISTYS r.y.
Hartikainen, Helga ja A. V.
Heikkinen, Eila
Holopainen, Aarne perh.
Klemettinen, Maija-Liisa
Luukkonen, Paavo perh.
Oksman, Maija-Liisa ja Toivo
Pelli, Väinö perh.
Pärnänen, Pertti
Vartiainen, Elsa
Väisänen, Silja
Sohlström, Alina ja Åke
Savolainen, Aleks. perh.
KURENPOLVI:
Säisä, Hanna ja Pauliina
KUUSANKOSKI:
Stenroos, Taimi ja Rikhard
KUUSJÄRVI:
Kuokkanen, Jaakko
KÖKLAX:
Sandblom, Edith & Hj.
LAHDENVAINIO:
Leinonen, Väinö
LAHTI:
Auvinen, Sandra ja Taavetti
Happonen, Eukari
Hyttinen, Elsa, Onni ja Raili
Isotupa, Viljo perh.
Järvinen, Katri, Pekka ja Ulla
Kaplas, Tauno perh.
Koskinen, Veikko perh.
Ojala, Antti perh.
Olkkonen, Tuovi
Remmi, Irja, Kosti ja Pentti
Torkkeli, Veera ja Taisto
LAIHIA:
Eskola, Mikko
Hakko, Helmi
Hellen, Aili
Jutila, Paula
Rauhala, Arvi
LAPINJÄRVI:
Backman, Hanna ja Otto
Nordström, Lyyli, Toivo, Marja ja Pentti
LAPPEE:
Jäkälä, Antti
LAPPEENRANTA:
Kirvesmies, Viljo
Teitto, Elsa ja Matti
Tynkkynen, Eeva ja Seppo
LAPUA:
Hakamaa, Maija ja Kalle perh.
Isometsä, Suoma
Mäkelä, Aino ja Sulo
Soini, Elsa ja Jooseppi
Turja, Elli ja Matti
Välimäki, Jouko
LAURITSALA:
Hartikainen, Aino ja Juho
Kaksonen, Hilkka
Leppänen, Paavo
LEPPÄVAARA:
Jalonen, Aira
Nordberg, E. perh.
MARTTILA:
Rantanen, Veikko

TIDSKRIFT FÖR DÖVA

OFFICIELLT ORGAN FÖR FINLANDS DÖVAS FÖRBUND r.f.

DECEMBER | 57 ÅRGÅNG | Nr 12 - 1953

LEGENDEN OM DEN FJÄRDE VISE MANNEN

En gammal munk berättade en gång för Matilda Wrede följande vackra legend: »Vi känna alla berättelsen om de tre vise männen, som kommo till den nyfödde judakonungen. Men legenden förtäljer även om den fjärde, som aldrig fann krubban i Betlehem.

Dessa fyra vise män hade länge väntat på ett tecken, ty gamla urkunder, i vilka de forskat, förutsade, att en underbar konung skulle utgå av Israel, och vid hans födelse skulle en aldrig förr skådad stjärna uppenbara sig på himlen. Dessa fyra vise män voro beslutna att, så snart tecknet syntes, sammanträffa med varandra och vallfärda till den nyfödde konungen och bringa honom sin hyllning.

Den fjärde vise mannen sålde under väntetiden allt vad han ägde och köpte för penningarna en safir, en rubin och en pärla som den vitaste snö. Dessa juveler ville han bringa den store konungen.

När tecknet slutligen syntes och den strålande stjärnan lyste på himlavalvet, skyndade han att förena sig med de andra tre vännerna för att åtfölja dem på färden.

Men redan i början av sin resa möttes han av människor med olika svårigheter och bekymmer, och han kunde inte gå förbi dem, han måste räcka dem alla en hjälpsam hand. Längtan drog honom framåt, men kärleken och barmhärtigheten höllo honom tillbaka, och snart måste han sälja safiren för att stilla de nödlidandes behov. Och när han slutligen nådde den bestämda mötesplatsen, hade de tre andra redan börjat färden genom öknen.

Han hoppades ännu kunna upphinna dem, men blev ständigt uppenhållen än av sjuka och döende ökenvadrare, än av fattiga och förföljda, som vädjade till hans barmhärtighet.

Då han slutligen trött och utmattad nådde Betlehem, fick han höra, att tre främlingar besökt ett litet barn och givit det dyrbara gåvor, men att de i hemlighet rest en annan väg bort, ingen visste vart. Samma natt hade också barnets föräldrar, Josef och Maria, försvunnit med det lilla barnet. Det sades, att de flytt till Egypten. »Jag måste följa min konung till Egypten», sade vandraren och fortsatte sin väg.

Åren gingo, och ännu hade den fjärde vise mannen icke funnit sin konung, fast han färdades sökande från land till land. Men under sina vandringar fann han ständigt olyckliga människor, som vädjade till hans hjälp. Och så en dag måste han också sälja rubinen, ty alla hans pengar hade tagit slut. Den dyrbara vita pärlan bar han ännu gömd vid sitt hjärta, och ofta tänkte han i längtan och glad förbidan på den dag, då han skulle få frambära den åt sin konung och kasta sig för hans fötter. —

Trettiotre år ha förlutit. Den fjärde vise mannen nalkas en morgon Jerusalem, men nu är hans rygg böjd och hans steg stapplande. Det är judarnas påsk. Gator och vägar vimla av folk, och en uppjagad men på samma gång tryckande stämning förspörjdes bland massorna, som trängas vid stadsporten.

»Vad är det?» frågar den gamle en förbigående och får till svar, att en viss Jesus av Nasaret skall korsfästas, emedan han sagt sig vara judarnas konung.

»Judarnas konung!» Den gamles hjärta bultade häftigt. Han hade forskat i gamla urkunder och där funnit, att konungen, som han sökte, en dag skulle få lida mycket och kanske dödas. »Konungen är i fara! Guds vägar äro underbara! Jag har blivit förd till Jerusalem blott för att bjuda min dyrbara pärla till lösen för min konungs liv!» säger han och påskyndar sina steg.

Då nås hans öra av ett ångestskri: »Hav förbarmande med mig! Rädda mig!» Och han ser i detsamma en ung flicka, som med grymma slag drives framåt vägen av några råa romerska soldater. Flickan griper tag i hans mantel. »Hjälp mig!» bönfaller hon. »Min fader är död, de ha tagit mig för hans skulder, och jag skall säljas som slav.»

En häftig strid rasar i den gamles själ. Med sin sista skatt, den vita pärlan, skall han ju rädda sin konungs liv, och han måste skynda för att ej komma försent. — Men länge tvekar han dock ej. »Här är din lösen! Tag den!» säger han med av rörelse skälvande stämma, och han räcker åt den unga flickan sin vita pärla.

Under tiden hade ett djupt mörker utbrett sig över Jerusalem, och plötsligt skakas nejden av en häftig jordbävning. Bergen rämna, klipporna splittras, men en sten, som vinande slungas genom luften, träffar den vise mannens hjässa. Blödande och döende segnar han till marken.

Med buss till Bryssel — Paris

Forts. fr. oktober nr.

Med förväntansfull spänning betraktade vi det förbiilande landskapet. Vi närmade oss Hamburg den mångomtalade och sägenomspunna stora sjöfartsstaden vid Elbe. Skulle större delen av staden ännu ligga i ruiner eller talade ryktet sant att staden raskt håller på att återuppstå efter krigets fasor? Vägen från den danska gränsen till Hamburg visade sig vara asfalterad hela vägen om ock den livliga trafiken satt gropar i den på sina håll. Kiel-kanalen, bred och mäktig, skymtade förbi. Landskapet förändrade karaktär och gårdarna vid vägen visade sig nu vara typiskt nordtyska. Värmen började bli besvärande och trots öppna fönster och takluckor tycks det vara ännu varmare inne i bussen, vi suckade och längtade efter ett härligt dopp i de förbiilande floderna och sjöarna. Altona, den vackra förstaden till Hamburg, visade sig vara en idyllisk plats med vackra villor och prunkande trädgårdar. Färden genom livligt trafikerade gator och »strasser» var intressant och en trafikpolis med underligt svängande trafikkäpp väckte stor munterhet i bussen. Vid Hauptbahnhof (huvudbangården) stannade vi, en halvannan timmes rast förunnades oss. Maten visade sig vara kraftig och väl tilltagen och dessutom billig. Bananer fanns det gott om, likaså billiga äppel i massor, vadan varje man i truppen passade på att förse sig med riklig »vägkost» i frukter för den långa etappen till Holland. Ruiner såg man nog av i trakten av huvudbangården, annars märktes att återuppbyggnaden skrider ganska raskt. Avfärden var man tvungen att uppskjuta med halvtimme då en av bussens få farbröder misstagit sig på tiden och efter ängsligt sökande återfanns han makligt promenerande i trängseln på huvudbangården. Vi styrde in på den märkliga och underbara tyska autostraden som började redan inne i staden. Den var heltigenom cementerad med betong och hade fyra trafikfåror, två i vardera riktningen. Bussen visade sig vara riktigt snabb, hela tiden hölls farten uppe i 90—110 km i timmen och vi passerade massor av bilar, mest långtradare d.v.s. lastbilar med släpvagn i regelbunden fraktfart. Omkörningen av de långsammare bilarna gick friktionsfritt och smidigt, ty som sagt hade autostradan två fåror i fartriktningen och de långsammare bilarna fingo snällt köra på den yttre fåran. Autostradan har inga vägkorsningar, ville man vika in till en ort som låg ytterom, hade man bara att gå in på en sidoväg som ledde via en tunnel eller bro till en annan vanlig, asfalterad väg. På detta sätt vek vi in till Bremen, som visade sig vara svårt härjad av bomber och vi passerade staden utan att stanna och sökte oss åter till autostradan. Vid ett av de många rastställena vid stradan »vilade» vi och intog förfriskningar. Här träffade vi landsmän, som liksom vi var ute på rundresa med buss. Den närbelägna lilla sjön frestade de flesta av pojkarna till ett svalkande dopp. Genom de lummiga och mörka västtyska skogarna gick färden till Hengelo vid holländska gränsen, vi hade från autostradan vikit in på en mindre, men fullgod väg som ledde dit. Tullformaliteterna undanstökades smärtfritt och snabbt, vid holländska gränsstationen fanns det en souvenirbutik, som flitigt anlitades av oss. Populärast var de lustiga träskorna med inneliggande borste som man även fick betala med finska pengar, men dubbelt dyrare blev det. Här träffade vi landsmän och bland dem var en dam som verkade som turistguide för finländare på besök i Holland. Av henne fick vi veta att hotellen var fullbelagda i Hengelo och vi råddes att i stället fara till Enschede, där vi fick rum och god mat tack vare hennes hjälp. Tidigt följande morgon tränade pojkarna i en parkterräng. Vakten sökte först fösa bort dem, men när han hörde att de var från Finland lät han dem artigt vara. Efter en kort morgonrond i den lilla idylliska staden startade vi vid tiotiden mot Bryssel. På bussen hade vi en liten jubileumsfest, ty just den dagen fyllde den populäre skämtaren och humoristen Matti Katainen de 50 och han fick ett armbandsur av alla de övriga. Vi hade i hemlighet för insamlade pengar köpt ett vackert ur under sigtseeingen i Hamburg. Han tackade självlaglad för gåvan och sade sig säkert vara den förste som blivit uppvaktad på en 50-årsdag i en buss på resa i främmande land och därtill efter det 130 städer passerats, räknat från Köpenhamn! Stora typiska väderkvarnar sågo vi då och då vid vägen och överallt på holländska landsbygden och i städerna var det rent och snyggt, vältaligt jävande att den världsbekanta holländska renheten inte är en myt. Över Hertogenbosch och Tilburg kommo vi efter snabb färd i tryckande hetta till belgiska gränsen, där tullceremonierna undanstökades snabbt. Vi fortsatte genast på de välskötta belgiska vägarna och närmade oss snabbt målet. I Antwerpen rastade vi en timme, sign. för sin del drack gott och starkt kaffe med het grädde i ett stort varuhus. Staden visade sig vara mycket stor och prydlig och »internationell» i högsta grad, d.v.s. man stötte på folk av alla möjliga slags raser på gatorna bl.a. kineser, negrer, indier m.m. — Vid infarten till Bryssel hade vi i början svårigheter att lotsa oss fram till Place Rogier, där spelens kansli var beläget. Äntligen voro vi framme och välkomnades hjärtligt av kansliledningen, som dock sade sig vänta finländarna först följande dag. Men vi kom i grevens tid, strax innan stängningsdag och fick våra bestyr och direktiv snabbt klarade och tågade till hotellet som låg bara ett par stenkast från Place Rogier.

Nästa gång: **Dagarna i Bryssel och resan Paris — Köln — Düsseldorff — Hamburg—Fredericia—Köpenhamn—hemåt.**

»Nej, nej, icke så, min konung. När såg jag dig hungrig eller sjuk eller i fängelse och hjälpte dig?» Då hörs en sällsamt ljuvlig stämma: »Sannerligen säger jag dig: vad har du gjort en av dessa minsta — det har du gjort mig.» Ett skimmer av outsäglig lycka sprider sig över den gamles drag, och livsgnistan slocknar» —

Munken stod där med en tårad blick — som en uppenbarelse från tidens morgon, som en av Österlandets vise, en Gudssökare. Så riktade han blicken på Matilda Wrede och sade:

»Matilda Wrede! Ni är lik denne vise man. Ni har alltsedan er ungdom gått er ensamma väg och överallt där Ni kunnat, har Ni hjälpt edra medmänniskor utan tanke på er själv. Ni har också gått er väg fram till Jerusalem och där erfarit vad det är att bliva korsfäst med Kristus.»

VAD KAN MAN GÖRA AV ETT »MISSLYCKAT» MÄNNISKOLIV?

Hur lätt har inte vi människor att bli tvära och missmodiga, då det går oss emot — att revoltera mot Gud och ödet, om vi får några krämpor. Men så konfronteras man med livet i andra former och då känner man det, som om man skulle vilja ta sig själv i kragen och säga: Du borde skämmas att klaga!

Har du hört talas om den sjuttiofemårige Harald Thilander? Han är blind — har varit blind i nära sjuttio år eller alltsedan han var en sexårig, livshungrig pys. Dessutom blev han senare döv genom samma sjukdom, som tog synen. Ingen mer än hans hustru lär, numera kunna tala till honom, så han hör.

Det märklige med denne gamling är att han inte är blind och döv. Han har många olyckskamrater. Det stora — det fantastiska och nära nog obegripliga är, att denne gamle blinde och döve man med förvärkta händer är en lycklig människa, som gör andra lyckliga. Han har i sitt mörker lärt sig fem, sex språk, han har studerat musik och han har under många år varit utgivare, redaktör, faktor, typograf, tryckare och distributör för en tidskrift för blinda. Dessutom trycker han böcker och tidningar på sitt lilla tryckeris blindplåtar — för att glädja andra blinda. Han är en ljusspridare bland de blinda här i landet.

Förstår du nu, varför jag säger, att man ibland känner det, som om man skulle vilja ta sig själv och andra i kragen. Där går vi och suckar mot livet och vår Herre, för att vi plågas av det eller det. Och så finns det människor som levat i tystnad och mörker i sjuttio år och som ändå är tacksamma att få leva — och att få vara till nytta i livet.

Wero i Missionsbaneret.

FRÅN UTLANDET

DÖVA HAR EGEN TEATER I TYSKLAND

En De Dövas teater har grundats i Dortmund, och den har just med stor framgång avslutat sin första säsong. Teatern har till uppgift att spela för dövpublik, pjäser framställda av döva aktörer. Regissör är stadsteaterns i Dortmund förste regissör Willem Hoenselaars, men vid dennes sida står som regiassistent en man som är hederspresident för de dövas och lomhördas sammanslutningar i Nordrhen-Westfalen och som kan konsten att tala med de döva på deras eget språk. Det som regissören inte förmår göra begripligt för sina aktörer, för regiassistenten vidare till dem, och på det sättet har det uppstått ett alldeles utmärkt samarbete. Regissören har haft ett synnerligen svår men också tacksamt arbete — publiken har över allt där ensemblen har spelat, varit enormt entusiastisk — nämligen att anpassa särarten av de dövas teckenspråk efter teaterns pantomimiska möjligheter.

Skådespelarna består uteslutande av amatörer som bredvid sköter sitt, för det mesta, krävande förvärvsarbete. Många är fabriksarbetare, vidare finns det i truppen en skräddare, några sömmerskor och två husmödrar. Truppens senior är 72 år gammal, till yrket gårdfarihandlare. De dövas teater har turnerat i Västtyskland med en lope de Vega-pjäs på programmet och succen har varit så uppmuntrande att truppen längre fram funderar på utländska gästspel såväl i Skandinavien som i Holland. *(Sydsvenska Dagbladet)*

Gör eder prenumeration genast och rekommendera tidskriften för Edra vänner och bekanta. Genom att sprida Er egen tidskrift på detta sätt skaffar Ni anhängare och förespråkare för de dövas sak i de hörandes krets.

IDROTTSNYTT

HELSINGFORS DÖVAS IDROTTSKLUBB »Hero»s årsmöte hålles den 23 januari 1954 kl. 19 i Helsingfors Dövas förenings lokal. Till behandling bl.a. en del ändringar i stadgarna och ändring av föreningens namn. *Styrelsen*

HELSINGFORS DÖVAS IDROTTSKLUBB »Hero» arrangerar 50-års jubileumsfest den 24 januari 1954. Tillträde endast för »Hero»s medlemmar och särskilt inbjudna. Närmare i januarinumret.

WASA DÖVAS IDROTTSKLUBB Wellas r.f:s årsmöte hålles i de dövas förenings lokal den 6 januari 1954. Till behandling förekomma de i stadgarna omnämnda ärendena.

MÖTEN

DE DÖVAS Nykterhetssällskap Surd r.f. firar sin julfest den 19 december i H.D.F:s lokal. Risgrynsgröt och kaffe serveras och i övrigt är programmet gott! Välkomna!

VASA DÖVAS FÖRENING anordnar sin traditionella julfest julandradagen den 26 december kl. 18 i Brändö kyrkas övre sal. Gott program. Julbocken gästar!

Barnens julfest firas å samma plats söndagen den 27 december kl. 14.

HELSINGFORS DÖVAS FÖRENINGS traditionella julfest firas den 5 januari kl. 19 å föreningslokalen, Elisabetsgatan 27 A 8. Gott och omväxlande program. Välkomna!

BARNFEST anordnar enligt gammal god sed Helsingfors Dövas Förening den 6 januari kl. 14 i Blindskolans festsal, 1 linjen 1.

HELSINGFORS D.F:s Damklubb håller sitt årsmöte onsdagen den 20 januari 1954 kl. 19 i H.D.F:s lokal.

VASA DÖVAS FÖRENINGS stadgeenliga årsmöte hålles den 24 januari 1954 kl. 14 i egna lokalen, Skolgatan 56, varvid de i stadgarna omnämnda ärendena förekomma till behandling. Medlemsavgiften bör erläggas av de senfärdiga senast före den 15 januari till uppbördsmannen Lempi Koskela, i annat fall mista de rätten till filmrabattkorten.

GAMLAKARLEBY Dövas Förening håller sitt årsmöte den 6 februari. Söndagen den 7 februari försiggår kyrkodagar, varvid bl.a. pastorerna Lauri Paunu och Heikki Hyvärinen närvara.

FAMILJENYTT

70 ÅR fyllde den 7 november dövskolelärarinnan Jenny Paulaharju i Uleåborg.

FRÅN HEMLANDET

MEDDELANDE. För Helsingfors Dövas Förenings medlemmar meddelas härmed, att de som inte erlagt medlemsavgiften till föreningen böra göra det inom utgången av detta år. Efter den 1 januari debiteras 50:— i förseningsavgift. Den som inte fullgör sin plikt att betala medlemsavgiften före årsmötet, som försiggår i början av februari, betraktas som utträtt ur föreningen och han mister samtidigt medlemsboken och rätten till rabatt å biograferna. *Styrelsen*

TACK! För vänligt deltagande i hyllningarna på min 50-årsdag framför jag härmed mitt djupt kända och hjärtligaste tack. *Jussi Luomajoki.*

TACK! Till alla vänner och bekanta samt de föreningar som hedrat mig på min 60-årsdag frambär jag härmed mitt djupt kända tack.

Hjalmar Sandblom.

Av kundernas material tillverkar och reparerar jag

PÄLSAR

efter de nyaste modeller. Kompetent och billigt arbete.

HELMI LUOTO

Kaptensgatan 24 F 71, Helsingfors

KUUROJEN LEHTI — TIDSKRIFT FÖR DÖVA

9541

Till prenumeranterna:

1) Gör eder prenumeration **nu genast** genom våra ombud i föreningarna. Tidskriften kostar 400 mark i året.
2) Se noga efter, att det i prenumerationslistan skrivna namnet och adressen är rätt och tydligt.
3) Prenumerationsavgiften kan erläggas till ombudet genast eller i två rater enligt överenskommelse, senast under januari, då ombudet kan sända de insamlade prenumerationsavgifterna till förbundets kassör (postgirokonto 6825).
4) Även direkt genom postgirokonto 6825 kan prenumeration ske, då bör å girokortets baksida (kupongen) antecknas att prenumeration sker på tidskriften för år 1954.
5) Allra bäst är att prenumerera på tidskriften genom posten. Varje postkontor tar emot prenumerationer och ni får eder tidskrift tillsänd utan tilläggsavgifter. På detta sätt spares postporto.
6) Tidskriftens januarinummer tillsändes ännu alla detta års prenumeranter. Om ni inte erhållit februarinumret så betyder detta att ni uraktlåtit att förnya prenumerationen. Skynda då att göra det så får ni tidskriften regelbundet varje månad. Gör det genom våra ombud eller genom posten.
7) Om ni inte råkar erhålla tidskriften, oaktat ni prenumererat, så tillskriv tidskriftens kontor, adr. Helsingfors, Elisabetsgatan 27 E 10 och meddela detta. Skriv genom vem ni gjort eder prenumeration och eder adress (noggrant skrivet). Eller om prenumeration skett genom posten, så meddela detta å det postkontor där det skett. Då kunna vi genast kontrollera och korrigera allt.

TIDSKRIFT FÖR DÖVA är edert eget organ, genom vilket ni kan följa med händelser i de dövas värld, både in- och utrikes. Ni får veta nyttom möten, upplysnings- och festtillfällen, om järnvägsrabatter, när yrkesskolorna börja, sportnytt m.fl., kort sagt allt som är viktigt för er.

KUUROJEN LEHTI
Tidskrift för Döva

Utgivare: *Finlands Dövas förbund r.f.*
Huvudredaktör: *Urho Kierimo,* Åbo, Dövskolan. Tel. 11 490.
Red. sekr.: *Rurik Pitkänen,* Helsingfors, Elisabetsg. 27 E 10. Tel. 38 154.
Svenskspr. red.: *Börje Ahlbäck,* Helsingfors, Stora Robertsg. 1 A 5. Tel. 24 159.
Expedition: Helsingfors, Elisabetsg. 27 E 10. Tel. 38 154. Postgiro: 6825.
Prenumerationspris 1954:
1/1 årg. mk 400:—, till utlandet mk 500:—.

MATTILA:
Riihelä, Armas
MÄNTYLUOTO:
Jarva, Toivo perh.
NAISTENMATKA:
Kaurela, Vaala perh.
Mäkelä, Kauko perh.
NILSIÄ:
Ruotsalainen, Paavo
NUMMI:
Lappalainen, Ilmari perh.
Räisänen, Nanna
Tuominen, Aarne
OKEROINEN:
Leikas, Pauli perh.
ORIMATTILA:
Heino, Taimi ja Veikko
OULU:
Heikkilä, Elsa ja Voitto
Kalliokoski, Tyyne
Kettunen, Signe ja Erkki
Knuutinen, Onni perh.
Korhonen, Heikki perh.
Leipälä, Vilho perh.
Mikkonen, Tuovi ja Kusti
Niskala, Anna ja Jaakko
Nurkkala, Hilja ja Ake
Ruottinen, Senja ja Rauno
Rönkkömäki, Alli
Ström, Boris
Ström, Olga
Ström, Torsten
Tuomaala, Hannes perh.
Tyyniaho, Sulo perh.
Virpi, Annikki
PANELIA:
Palin, Jukka
PARAINEN:
Lähdeniitty, Oskar perh.
PATENIEMI:
Kynkäänniemi, Aino ja Kaarlo
PERTTELI:
Rannikko, Sulo
PORI:
PORIN KUUROJEN YHDISTYS r.y.
PORIN KUUROT URHEILIJAT r.y.
Heiniluoma, Maria ja Anselm
Heiniluoma, Arvo perh.
Heiniluoma, Toini
Henttonen, Eini
Jakobsson, Seppo
Juhola, Josef perh.
Jussila, Arvo perh.
Koskinen, Anja
Kuusilinna, Enni
Lankonen, Lempi ja Uuno
Lankonen, Martti
Mikola, Hillevi ja Pauli
Rautalammi, Bruno perh.
Rouhikko, Eevi ja Erkki
Rouhikko, Hellin ja Lauri
Salminen, Helvi ja Onni
Salonen, Mirja ja Kalervo
Seppälä, Eine
Simberg, Pentti
Virtanen, Irja
Väätänen, Olga
PORVOO:
Honkavaara, E.
PUISTOLA — FASTBÖLE:
Lintula, Maiju
Lundqvist, Birger
Lundqvist, Greta
Nurmo, Vihtori
Leppänen, Svea & Voitto
Pyysalo, Sylvi
Ranta, Matilda
Venetsjoki, Arvo perh.
PUOLANKA kk.
Heikkinen, Anna
RAUMA:
Arimaa, E. ja Hj.
Karp, M. perh.
Koivula, Risto
Lampinen, O. perh.
Lehtonen, Laila
Ruottu, V. perh.
Tikkanen, Hannes
Tikkanen, Heino
Vastamäki, Emil
REPLOT:
Höckert, John m. familj
ROVANIEMI:
Holck, Olga
RUOKOLAHTI:
Kalpio, Eino
Kostiainen, Martti perh.
Loikas, Maria
Luukkonen, Reino
RUOVESI:
Hovi, Hilma, Kauko ja Jorma
Suuripää, Lyyli ja Uuno
RÄCKHALS:
Nyberg, Karin
SALOINEN:
Myllylä, Eeva
Tervonen, Lahja ja Janne perh.
Äijälä, Sulo
SIIKAJOKI:
Öystilä, Paavo
SKINNARBY:
Nyqvist, Anders
Smeds, Edith
SUUR-MIEHIKKÄLÄ:
Nurmela, Maire
Suna, Marjaana
TAINIONKOSKI:
Lapakko, Emmi ja Vilho
Reinikainen, Otto perh.
TAPANILA:
Laukkanen, Kauko
Örn, Astrid & Georg
TAMPERE:
KUUROJEN YHDISTYS
Ahonen, Kirsti ja Ahti
Heikkilä, Tekla
Heinonen, Tauno
Helén, Saara perh.
Helminen, Sofia ja Aug.
Hietala, Ilta
Jalo, Veikko
Juhela, Toini
Kattainen, M. perh.
Kauranen, Teuvo
Kerminen, Viljo
Kinos, Tyyne
Koskela, Sylvi
Kumpulainen, Kaarlo perh.
Lankinen, Karl perh.
Laurikainen, Ossi
Meskanen, Helvi
Moisio, Hulda
Mäkinen, Seija
Pitkäniemi, Emil
Pykäläinen, Juho
Rannikko, Niilo perh.
Rapatti, Rauha ja Väinö
Sillanaukee, Aarre
Talvia, Siiri
Tenkanen, Helmi ja Juho
Tuomisto, Terttu
Turunen, Kirsti
Virta, Sirkka
TOIJALA:
Aaltonen, Niilo
TURKU:
Amonsen, Nina
Eskelinen, Matti
Haapali, Ida
Haukilahti, Pentti
Helle, Sanni
Hietaniemi, Aili
Hietaniemi, Inga
Himberg, Martti perh.
Honkanen, Väinö perh.
Hyytiäinen, Sylvi ja Irma
Hämäläinen, Irma
Jokinen, Matti
Kannisto, Martti
Kannisto, Pentti
Keski-Levijoki, Anja ja Erkki
Ketola, Terttu
Kiviranta, Helle
Kleimola, Kerttu
Kuningas, Kalevi
Lehti, Aune ja Ahti
Lehtimäki, Urho perh.
Leino, Taisto
Lundberg, Liisa ja Toivo
Luoma, Eino
Mutenia, Elvi
Mäkinen, Jaakko perh.
Nieminen, Irma
Niinikangas, Martta
Paajanen, Kalevi
Palmu, Paavo perh.
Passi, Veli
Raitio, Kirsti
Rantanen, Heikki
Salomaa, Kerttu
Savisaari, Elias perh.
Seipäjärvi, Ines
Seppänen, Matti
Tamminen, Kirsti
Tapio, Lauri
Tielinen, Terttu
Uusivuori, Aksel
Vaara, Inkeri
Vallenius, Amanda
Vallenius, Arvo
Viitanen, Augusta
Vilkki, Armas
Virtanen, Aarne
Ylikangas, Mauri
Yli-Petäys, Erkki
UTAJÄRVI:
Karinkanta, Erkki
VAAJASALMI:
Hirvonen, V. perh.
VAASA — VASA:
VAASAN KUUROJEN JÄRJESTÖT
Ekman, Gunnar
Haapaniemi, Asser perh.
Hietaniemi, Martta
Håkans, Lisa & Anders
Isotalo, Aino
Kaivolahti, Johannes perh.
Korhonen, Maria
Laitinen, Väinö perh.
Latvala, Katri
Lyytinen, Martta
Martola, Esther, Nils o. Tage
Nordberg, Helmi
Paananen, Hilma ja Helena
Perälä, Liisa
Saari, Kerttu
Saarinen, Ruth & Otto
Svenns, Anna m. familj
Taimisto, Teuvo perh.
Tuliniemi, Erkki perh.
VALKEALA:
Iihola, Toivo
Kokkola, Mikko
Puolakka, Fredrika
VARKAUS:
Artinen, Helvi ja Matti perh.
Holopainen, Kalle
Hynninen, Veli-Pekka
Parviainen, Eero
Pennanen, Kaarina ja Veikko perh.
Sivula, Laina ja Toivo perh.
VESILAHTI:
Hoikkanen, Matti
VIIALA:
Peltonen, Martti perh.
VIITASAARI:
Hämäläinen, Matti perh.
VILLÄHTI:
Kaukinen, Ida ja Anti
VINKKILÄ:
Vallenius, Merta ja Tuure
VUOKSENNISKA:
Siitonen, Rauha
YLI-PURMO:
Nuolikoski, Jalo
Nuolikoski, Olavi

Koska hra Martolan omistaman ja kustantaman Kuurojen Maailma-lehden myyjien röyhkeä käyttäytyminen, mistä jo pitemmän aikaa oli eri tahoilta tullut valituksia, on ollut omiaan pilaamaan kuurojen hyvää mainetta ja myös liiton omien julkaisujen levikkiä, päätettiin sääntöjen 4 §:n mukaisesti erottaa liiton ja sen paikallisosastojen jäsenyydestä k.o. lehden julkaisija kirjansitoja C.-E. Martola ja hänen palveluksessaan olevat lehtimyyjät. Tästä johtuvat toimenpiteet jätettiin puheenjohtajan, sihteerin ja rahastonhoitajan huoleksi.

Pohjoismaiden Kuurojen Ansiomerkit jaettiin seuraaville: johtaja Urho Kierimo, toimittaja Rurik Pitkänen, pastori Arvo Arasola, kirjaltaja Eino Karilas, työnjohtaja R. Th. Östman, taiteilija Lauri Vainola, rouva Katri Pitkänen ja rouva Elise Jaakkola.

Päätettiin toimikunnan ehdotuksesta jakaa kuluvan vuoden esitelmäapurahat paikallisyhdistyksille siten, että kukin yhdistys saa mk 3.000:— pohjarahan sekä 25:— jäsentä kohti. Esitelmäpalkkiot saavat olla 500:——1.000:— 3/4 tunnin esitelmältä, riippuen esitelmänpitäjän tottuneisuudesta.

Päätettiin ostaa johtaja Lahja Rainion perikunnalta 140 kpl. Oy. Surdus Ab:n osakkeita liiton Omakotirahastolle.

Onnitteluadressien painatus päätettiin maksaa Omakotirahaston varoista ja niiden myynnistä saatava tulo kokonaisuudessaan merkitä Omakotirahaston tilille.

Päätettiin myöntää Oulun Kuurojen Yhdistys r.y:lle 500.000:— suuruinen laina oman toimitalon saattamiseksi käyttökuntoon, kiinnitystä ja korkoa vastaan.

Päätettiin osallistua pohjoismaiden kuurojen yhteistyössä ansioituneen yliopettaja Sofus Kjærin reliefin kustannuksiin 70 Tanskan kruunulla ja toivottiin, että Kuurojen Urheiluliitto lisäisi siihen puolestaan 30 T. kr.

NDS (Pohjoismaiden Kuurojen tunnus) -merkkien myyntihinnaksi vahvistettiin 400:— kpl.

Tarkastaja J. K. Palomaan tilalle valittiin Oy. Surdus Ab:n yhtiökokouksiin työnjohtaja R. Th. Östman.

Kuurojen Lehden toimituskuntaan valittiin tarkastaja Palomaan tilalle rva Aura Ahlbäck, varalle rovasti Urho Paljakka.

Hyväksyttiin Kuurojen Lehden tilaushinnaksi 1954 entinen 400:— vuosikerralta kotimaassa. Tilaustenhankintapalkkioksi vahvistettiin 10 %.

Kuurojen Joulun myyntipalkkiot vahvistettiin entisensuuruisiksi 10, 15, 20 ja 25 %.

Tutustuttiin liiton tiliasemaan.

Päätettiin liiton vuosikokous pitää Helsingissä Marianpäivänä 1954.

Tarkastaja J. K. Palomaan alullepanemaa Suomen Kuurojen Liiton 50-vuotishistoriaa jatkamaan lupautui puheenjohtaja Urho Kierimo.

Koska yhdistyksille sattuu usein pulmakysymyksiä, päätettiin kehoittaa yhdistyksiä niissä kääntymään luottamuksella liiton puoleen, tehden keskushallitus parhaansa yhdistysten auttamiseksi.

Muitakin vähäisempiä asioita käsiteltiin ja niistä päätettiin.

Ulkomailta

UUDISTUKSIA RUOTSISSA

Samalla kuin Ruotsissa on virallisesti luovuttu käyttämästä nimitystä »kuuromykkä» ja on heinäkuun 1 päivästä lähtien otettu kätäntöön virallisesti nimitys »kuuro». Tämän mukaisesti kuuromykkäinkouluista on tullut kuurojenkouluja. Kuuromykkäinpapit ovat saaneet uuden virkanimen: kuurojen kirkkoherra. Samalla kuurojenpapit on nostettu kirkkoherrojen palkkausluokkaan.

KUURO JA TYÖTÖN VALMIS MYYMÄÄN TOISEN SILMÄNSÄ COPPIN HIEROJALLE

Perpignan, Ranska 24. 11. (UP) Kuuro ja työtön Fernand Lanet ilmoitti maanantaina myyvänsä toisen silmänsä italialaisen pyöräilijän Fausto Coppin hierojalle puoleen hintaan siitä summasta, jonka Coppi tarjosi.

Coppi lupasi 20 milj. liiraa sille, joka luovuttaisi toisen silmänsä hierojalleen, 40-vuotias Lanet, joka elää satunnaisista töistä saamillaan tuloilla, sanoi ottavansa vastaan vain puolet summasta ja antavan toisen puolen Modenassa asuvalle italialaiselle yövartijalle, joka teki ensimmäisen tarjouksen.

»Yövartija voisi säilyttää molemmat silmänsä ja minä saisin riittävästi rahaa, jotta kuuloni voitaisiin palauttaa», sanoi Lanet. Vaasa.

Merkkipäiviä

75 VUOTTA täytti 7. 11. kuurojen koulun opettaja JENNY OLIVIA PAULAHARJU Oulussa. Hän on syntynyt Paavolassa, tullut ylioppilaaksi v. 1899 ja valmistunut kuurojenopettajaksi v. 1901. Myöhemmin hän on tutustunut kuurojenopetukseen useilla ulkomaanmatkoillaan. V. 1902 hän tuli Oulun kuurojenkoulun opettajaksi ja toimi vv. 1904—07 koulun asuntolan johtajattarena. Miehensä, prof. Samuli Paulahajjun, suorittamissa kansantieteellisissä tutkimuksissa hänellä on ollut huomattava osuus. Hän onkin tehnyt lukuisia kansantieteellisiä keräilymatkoja Suomen Lappiin, Ruijaan ja Ruotsin Lappiin. Opettaja Paulaharjun luottamustoimista mainittakoon hänen toimintansa Kuurojen Auttajayhdistyksen Oulun piirin puheenjohtajana ja Pohjois-Pohjanmaan Museoyhdistyksen johtokunnan jäsenenä.

60 VUOTTA täytti OTTO HEINO Keravalla 25.8. Hän on syntynyt Lopella ja käynyt Turun Kuurojenkoulun. Hän on työskennellyt Kormun kartanossa ja Hyvinkäällä, viimeksi vuodesta 1928 alkaen on hän ollut työssä Keravan Puuteollisuustehtaassa. Hän on pidetty, ahkera ja kunnollinen työssään. Keravan työväen näyttämöapulaisena on hän ollut 8 vuotta. Keravan Kuurojen kerhon uskollisena jäsenenä on hän ollut 13 vuotta niistä 6 vuotta rahastonhoitajana. Merkkipäivänä kävivät onnittelemassa hänen kotonaan kerhon jäsenet, ystävät, työnjohtajat ja työtoverit. *M.S.*

50 VUOTTA täytti lokakuun 24 pnä ONNI PIETILÄ Laitilassa. Hän on syntynyt Laitilassa ja käynyt Turun Kuurojenkoulun. Koulun käytyään hän on palvellut kotitalossa monta vuotta, kunnes osti tontin ja rakennutti kauniin oman kodin. Hän solmi avioliiton Vuokko Mäkilän kanssa ja on heillä kaksi tytärtä ja yksi poika. Siis onnellinen koti ja herttaiset ja iloiset lapset. Onni Pietilä on pidetty mies paikkakunnalla, sillä hän on harvinaisen hyvä, rauhallinen ja ystävällinen kaikille, ollen hyvänä esimerkkinä. 50 vuotispäivänään joutui hän monenlaisten onnittelujen kohteeksi. Hänen kotiinsa saapui paljon sukulaisia, naapureita ja kuuroja ystäviä, Turusta, Raumalta, Kodisjoelta, Laitilasta ynnä muualta, onnittelemaan päivän sankaria. Onni Pietilä sai paljon arvokkaita lahjoja, kukkia y.m. Juhlaa vietettiin myöhään iltaan asti. Onnea 50 vuotiaalle.

50 VUOTTA täytti viime kuun 7 pnä rouva SANNA HERNBERG Porissa. Hän on syntynyt Kaukaisessa Laitilan kylässä ja käynyt Turun Kuurojenkoulun. Mentyään naimisiin työmies Frans Hernbergin kanssa hän muutti Poriin. Merkkipäivänä kokoontuivat hänen vieraanvaraiseen kotiinsa ystävät esittämään onnittelunsa päivän sankarille.

R.V.

HJALMAR SANDBLOM joutui merkkipäivänään 20. 11., runsaiden huomionosoitusten ja onnittelujen kohteeksi. Helsingin Kuurojen Yhdistyksen huoneusto täyttyi sukulaisista ja kuuroista ystävistä jotka olivat saapuneet esittämään toivotuksensa juhlijalle. Monissa luottamustoimissaan on herra Sandblom saavuttanut kaikkien kuurojen jakamattoman ystävyyden. Siitä kertoivat ne monet puheet, joita juhlijalle pidettiin. Puheiden sarjan aloitti Kuurojen Yhdistyksen puheenjohtaja hra Karilas, ojentaen juhlijalle hienon adressin ja kuurojen ystävien rahalahjan. Sen jälkeen puhui past. Paunu. Puheita pidettiin Urheiluseura Heron, Shakkikerhon, ja bridgekerhon puolesta. Herra Sandblom onkin toiminut näiden kaikkien seurojen hyväksi. Niinpä on hän ollut H.K.Y:n varapuheenjohtajana monet vuodet. Samoin oli hän yhdistyksen vahtimestarin toimessa 8 vuotta. Heron puheenjohtajana on hän toiminut 18 v. Shakkikerhon puheenjohtajana 6 vuotta. Myöskin oli hän Raittiusseura Surdin rahastonhoitajana 3 vuotta.

Huumorintajuisena, aina ystävällisenä ja rehtinä miehenä on »Jalmari» hyvin pidetty kuurojen keskuudessa. Monin tavoin on hän ohjelmissa avustanut hyväntuulisilla puheillaan ja leikinlaskullaan yhdistyksen eri tilaisuuksissa. Syntymäpäivänsä johdosta osoitti hra Sandblom H.K.Y:lle hienoa huomaavaisuutta lahjoittamalla kirjoituskoneen yhdistyksen kansliaan. Johtokunnan jäsenet lausuvat kunnioittavat, lämpimät kiitokset arvokkaasta lahjasta ja toivottavat jatkuvia menestyksen vuosia ystävälleen.

50 VUOTTA täyttää joulukuun 30 pnä DAVID AUVINEN Lahdessa. Hän on syntynyt kuuluisassa Viipurin kaupungissa. Kouluopetuksen sai hän Jyväskylän kuurojenkoulussa. Koulun käynnin jälkeen oli hän monet vuodet Viipurin kaupungissa työssä. Mentyään naimisiin Sandra Lahnalammin kanssa, täytyi heidän muutaman vuoden kuluttua jättää Viipurin kaupunki ja siirtyä Lahteen. Hän kuului Viipurin kuurojenyhdistykseen ja urheiluseuraan ja Lahteen muutettuaan liittyi Lahden Kuurojenyhdistyksen jäseneksi, toimien muutamia vuosia myös yhdistyksen järjestysmiehenä. Hän on pidetty ja rehti mies tovereiden keskuudessa. Toivotamme paljon onnea merkkipäivän johdosta.

Shakkia

KUOPION Kuurojen Shakkikerho toimeenpanee uudenvuoden vastaanottajaiset joulukuun 31 p:nä klo 18 Kuurojenkoululla. Tervetuloa!

Vuosikokous pidetään tammikuun 28 p:nä 1954 klo 18.30 Haapaniementie 15.

SUOMEN KUUROJEN SHAKKILIITON ensimmäiset epäviralliset pikapelimestaruuskilpailut pidettiin Helsingissä viime marraskuun 8 päivänä. Hermoa ja jännitystä selvitettiin hankaluuksitta erinomaisesti kahdessa ryhmässä. Osanottajia kaikkiaan oli 15 pelaajaa.

Tulokset:

Mestariluokka: 1) P. Keto, Turku 5 p. 2) K. Hämäläinen, Helsinki 4 ½ p. 3) E. Putkonen, Helsinki 4 p. 4) L. Vigren, Turku 3 ½ p. 5—6) E. Saarinen ja Hj. Sandblom, Helsinki 3 p.

I luokka: 1' A. Höckert, Turku 4 ½ p. 2) E. Haapanen, villi 4 ½ p. 3) A. Savolainen, Kuopio 4 p. 4) R. Väisänen, Helsinki 3 p. 5) P. Miettinen, Helsinki 2 p. 6) P. Hellström, Helsinki 2 p.

Kilpailutuomarina toimivat B. Ahlbäck ja S. Månsson.

Urheilua

JUSSI LUOMAJOKI 50-VUOTIAS

Lokakuun 19 p:nä saavutti liittomme vapaajäsen, käsinlatoja *Jussi Kustaa Luomajoki* Helsingissä 50 vuoden rajapaalun.

Luomajoki tuli v. 1918 Puromiehen Kirjapainoon latojanoppiin. Saman talon palveluksessa vuodet ovat vierineet tähän päivään asti. Työpaikallaan on hänen »hobbynään» ollut erikoisesti ilmoitusten latominen. Taitavana ammattimiehenä ilmoituksista hänen käsiensä välityksellä muodostuu aistikkaan näköisiä. Tässä työssä on hänellä ollut apunaan pitkälle kehittynyt piirustustaitonsa.

Työpaikan ulkopuolella on Luomajoki ottanut elämäntehtäväkseen urheilun eteenpäin viemisen. Nuorempana aktiivisena keskipitkien matkojen juoksijana ja myöhemmin »urheilupamppuna». Monet vuodet on Luomajoki toimihut Kuurojen urheiluliiton sihteerinä. Suurelta osalta on hänen ansiotaan, että e.m. urheiluliiton toiminta on kovasti vireätä. Myös »Hiljaisen urheilijan» toimitustyö on suurelta osaltaan ollut hänen hartioillaan.

Tänä kesänä Brysselissä pidettyjen Kuurojen Maailmankisojen onnistuminen suomalaisten osalta oli ratkaisevasti Luomajoen ansiota.

Urheiluasioissa laajalti ulkomailla matkustaneena on Luomajoesta kehittynyt jonkinlainen »kosmopoliittinen» henkilö. Tähän on suuresti vaikuttanut sekin seikka, että kuuroilla on oma merkkikielensä, joka toimii kielirajojen yli.

Merkkipäivänään Luomajoki joutui etenkin kohtalotovereittensa taholta suurten huomaavaisuuksien kohteeksi. Erikoisuutena tulkoon mainituksi erilaisten kuurojen yhteinen laaja adressi. Sen oli valmistanut kivipiirtäjä Lauri Mikkola; niin hienoa ja taiteellisen näköistä adressia ei ainakaan allekirjoittanut ole aikaisemmin nähnyt. Työtovereiltaan sai Luomajoki hopeisen savukekotelon, jonka »keskiaukeamalle» oli kaiverrettu kaikkien onnittelijoiden nimet, yhteensä 85 kpl. Erikoislaatuinen adressi» siis sekin, todellinen kaivertajan mestarinäyte.

Jussille toivottaa koko K.F.P:n väki jatkuvaa terveyttä ja voimia niin työssä kuin sen ulkopuolellakin. Pitäköön urheilu Sinut edelleenkin reippaana ja nuorekkaana, kuten se on tehnyt tähänkin asti siinä määrin, että vieläkään ei ainakaan allepainetun päähän tahdo mahtua, että olet saavuttanut »aikamiehen» iän. K i r j a t y ö *O.D.E.*

LAPPEENRANNAN Kuurojen Sisu r.y. järjestää Uuden Vuoden vastaanottajaiset joulukuun 31 pnä klo 18, Peltolan Kansakoululla. Ohjelma hauska ja monipuolinen. Urho Lehtimäki esitelmöi Belgian matkaltaan.

Sisun vuosikokous on samassa paikassa loppiaisena, tammikuun 6 pnä. Jäsenkirjat mukaan.
Johtokunta

LAHDEN Kuurot Urheilijat vuosikokous pidetään tammikuun 6 pnä klo 12 päivällä Lahden Yhteiskoululla. Kaikki jäsenet mukaan.

VAASAN Kuurojen Urheiluseura Wellas r.y:n vuosikokous pidetään kuurojen yhdistyksellä tammikuun 6 p:nä. Esillä sääntöjen määräämät asiat.
Johtokunta

KYMINLAAKSON Kuurojen Urheiluseura Tähden vuosikokous pidetään tammikuun 16 pnä klo 18 Kotkassa kaupungin työtuvassa, Tehtaankatu 1.

JYVÄSKYLÄN Kuurot Urheilijat r.y. »Jalon» vuosikokous on tammikuun 17 p:nä klo 13 kuurojenkoululla. Vanhat ja uudet jäsenet tervetulleita.

HELSINGIN Kuurojen Urheiluseura »Hero» järjestää 50-vuotisjuhlan ensi tammikuun 24 pnä. Samalla seuran uusi lippu vihitään. Pääsy ainoastaan »Heron» jäsenille ja kutsuvieraille. Tarkemmin ilmoitetaan tammikuun numerossa.

TAMPEREEN Kuurot Urheilijat vuosikokous pidetään tammikuun 24 pnä klo 18 Kuurojen Yhdistyksen huoneustossa Kyttälänkatu 8. Kaikki jäsenet, myöskin uudet tervetulleita tilaisuuteen.
Johtokunta.

KUOPION Kuurojen Kunnon vuosikokous pidetään 23 p:nä tammikuuta klo 18 Kuurojen koululla.

HELSINGIN Kuurojen Urheiluseura »Heron» vuosikokous pidetään tammikuun 23 pnä, lauantaisillalla klo 19, Kuurojen Yhdistyksellä. Esillä seuran nimenmuutos ja uudet säännöt. *Johtokunta.*

JYVÄSKYLÄN Kuurot Urheilijat »Jalo» on saanut järjestettäväkseen SKUL:n hiihtomestaruuskilpailut Jyväskylässä helmikuun 6—7 p:nä. Kilpailukutsu tammikuun numerossa.

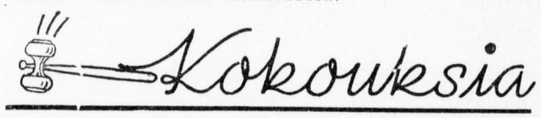

KUUROJEN Raittiusseura Surd Dövas Nykterhetssällskap r.y. järjestää pikkujoulujuhlan H.K.Y:llä jouluk. 19 pnä klo 19. Ohjelmaa. Riisipuuroa ja kahvia tarjoillaan. Tervetuloa.

LAPPEENRANNAN kuurojen yhdistys järjestää tavanmukaisen pikkujoulun 20 pnä joulukuuta klo 16 Peltolan kansakoululla. Joulupukki tulee. Jäsenet perheineen ja ylävuokselaiset jäsenet ovat tervetulleita. *Johtokunta.*

TAMPEREEN Kuurojenyhdistys järjestää tavanmukaisen joulujuhlan uudenvuoden vastaanottoineen 31 p:nä jouluk. omassa huoneistossa Kyttälänkatu 8. Tervetuloa!

RAUMAN Kuurojenyhdistyksen pikkujoulunvietto järjestetään jouluk. 31 p:nä klo 18 Arimaan luona. Tervetuloa joulun viettoon.

TURUN Kuurojen Yhdistyksen Uuden Vuoden vastaanottajaiset järjestetään yhdistyksen omassa huoneustossa Henrikinkatu 4 B joulukuun 31 pnä klo 19. Hauska ja monipuolinen ohjelma. Tervetuloa läheltä ja kaukaa.

VAASAN Kuurojen yhdistys järjestää tavanmukaisen kuusijuhlan Tapaninpäivänä 26 pvä jouluk. klo 18 Palosaaren kirkon yläsalissa. Ohjelmaa ja y.m. Joulupukki vierailee lahjoineen.

Lasten kuusijuhla pidetään samassa paikassa sunnuntaina 27 p:nä jouluk. klo 14. Ohjelma tulee olemaan lasten itse suorittamaa ja pukki tulee lahjoineen ja vitsoineen. *Johtokunta.*

HELSINGIN Kuurojen Yhdistyksen perinteellinen joulujuhla vietetään tammikuun 5 pnä klo 19. H.K.Y:llä Liisankatu 27 A 8. Ohjelma hyvä ja vaihteleva. Tervetuloa.

LAPPEENRANNAN kuurojen yhdistyksellä on sääntöjen määräämä vuosikokous tammikuun 5 p:nä klo 18 Peltolan kansakoululla.

Seuraavana päivänä on kuurojen urheiluseura Sisun vuosikokous samassa paikassa. Vanhat ja uudet jäsenet ovat tervetulleita. *Johtokunta*

Kuurojen Lehden toimitus

kiittää kaikkia avustajia ja lukijoita
hyvästä yhteistyöstä, toivottaen

Rauhallista ja hyvää joulua!

HELSINGIN Kuurojen Yhdistys järjestää vanhan tavan mukaan lastenjuhlan 6 pnä tammikuuta klo 14, Sokeainkoulun juhlasalissa, 1 linja 1.

SAVONLINNAN Kuurojen Yhdistyksen ja Urheiluseuran v u o s i k o k o u k s e t pidetään tammikuun 3 pnä klo 12 Puistokadun koululla. Kaikki jäsenet koolle.

Edellisenä päivänä, tammikuun 2 pnä on e s i t e l m i ä samassa paikassa. Tilaisuus alkaa klo 18. Puhujiksi ovat lupautuneet toimittaja Pitkänen ja rva Katri Pitkänen. Myös hartaushetki pidetään. Saapukaa kuurot läheltä ja kaukaa tähän tilaisuuteen virkistymään ja tapaamaan ystäviänne.

IISALMEN Kuurot r.y:n ja sen alaosastojen vuosikokoukset pidetään tammikuun 3 p:nä klo 12 Keskuskansakoululla. Kaikki jäsenet saapuville!

KUUSIJUHLA LAHDESSA tammikuun 3 p:nä 1954 klo 12 Yhteiskoululla. Tilaisuuteen tulevat pastori Paunu ja mahdollisesti past. Laajarinne Lahdesta. Tervetuloa.

NIVALAN Kuurojenyhdistyksen vuosikokous pidetään *Haapajärvellä* Osuuskaupan ravintolassa lauantaina tammikuun 9 p:nä klo 18. Esillä sääntöjen määräämät ja muut tärkeät asiat. Kaikki jäsenet saapukaa kokoukseen.

MIKKELIN Kuurojenyhdistyksen vuosikokous pidetään omassa talossa Tenholankatu 29 sunnuntaina tammikuun 10 p:nä klo 18. Kaikki keräyslistat on viimeistään tällöin tilitettävä.

ÄÄNEKOSKEN Kuurojenyhdistyksen vuosikokous pidetään tammikuun 16 p:nä (lauantaina) klo 18 Äänekoskella J. Piilolan luona. Jäsenet, myös uudet, saapukaa joukolla.

JYVÄSKYLÄN Kuurojenyhdistyksen ja Urheiluseuran vuosikokoukset on päätetty pitää tammikuun 17 p:nä, alkaen klo 13 Kuurojenkoululla.

VAKKA-SUOMEN Kuurojen kerhon vuosikokous ja esitelmäpäivät pidetään Piuhassa Paavo Niinikankaan talossa tammikuun 23 p:nä klo 16.

OULUN Kuurojen Yhdistys r.y:n vuosikokous pidetään tammikuun 24 p:nä klo 12 Yhdistyksen omassa toimitalossa. Kaikkien Oulun Kuurojen Yhdistyksen jäsenten olisi välttämättä saavuttava vuosikokoukseen.

VAASAN Kuurojen Yhdistyksen sääntömääräinen vuosikokous on tammik. 24 pnä 1954 klo 14, omassa huoneustossa Koulukatu 56. Esillä sääntöjen määräämät asiat. Jäsenet saapukaa joukolla. Samalla huomautetaan, että jäsenmaksut on suoritettava ennen tammik. 15 p:vää jäsenkirjuri Lempi Koskelalle, sillä uhalla että menettää omistusoikeuden elokuva-alennuskorttiin. *Johtokunta.*

RIIHIMÄEN Kuurojen Yhdistyksen vuosikokous pidetään 24 pnä tammikuuta klo 12 O. Virtasella, Uramonrinne 9. Tervetuloa. Jäsenkirjat mukaan.

KUOPION Kuurojen Yhdistyksen vuosikokous pidetään tammikuun 24 p:nä klo 18 Kuurojen koululla. Tervetuloa jäsenet ja ei-jäsenet!

Kuurojen Raittiusseura Surd Dövas Nykterhetssällskap r.y:n vuosikokous pidetään H.K.Y:llä Liisankatu 27 A 8, tammikuun 31 pnä klo 19. Kaikki jäsenet saapukaa. Uudet jäsenkirjat jaetaan. *Johtokunta.*

VARKAUDEN Kuurot r.y:n vuosikokous pidetään Tehtaan kansakoululla lauantaina tammikuun 30 p:nä klo 18. Kaikki jäsenet saapukaa.

KYMENLAAKSON Kuurojen Yhdistyksen vuosikokous pidetään Inkeroisissa perinteellisessä kuurojen kokoontumispaikassa, Sihvolan talossa tammikuun 31 pnä. Kuurojen Liiton asiamies Rurik Pitkänen saapuu. Saapukaa joukolla, kaikki ovat tervetulleita. *Sihteeri.*

KOKKOLAN Kuurojen Yhdistyksen v u o s i k o k o u s pidetään helmikuun 6 p:nä 1954.

Sunnuntaina helmik. 7 p:nä on k i r k k o p ä i v ä. Puhujiksi tulevat pastori L. Paunu ja H. Hyvärinen.

HEFFATA-Kuurojenyhdistyksen vuosikokous pidetään omassa talossa Tyrväällä sunnuntaina helmikuun 7 p:nä klo 12. Kaikki jäsenet tervetulleita.

KOTKAN Kuurojen Yhdistyksen sääntömääräinen vuosikokous on Kotkan Nuorisokerho huoneustossa Tehtaankatu 1 (rappu pihan puolella) helmikuun 6 pnä klo 18.

On toivottavaa, että jäsenet, myös uudet, saapuisivat hyvissä ajoin, sillä kokous aloitetaan täsmälleen. *Johtokunta.*

KOUVOLAN Kuurojenyhdistyksen vuosikokous pidetään Kouvolan Työväenopistolla helmikuun 7 p:nä kello 12 päivällä. Esillä m.m. nimiasia ja sääntöjen lopullinen hyväksyminen joten kaikkien jäsenten ja myös Liiton edustajan toivotaan saapuvan. *Johtokunta*

KAINUUN Kuurojen Yhdistyksen vuosikokous pidetään lauantaina helmikuun 13 p:nä klo 16 Matkustajakoti Kajaanissa, Kauppakatu 12. Vanhat ja uudet jäsenet tervetulleita.

SELOSTUKSEN Jyväskylän Kuurot r.y:n esitelmäpäivistä, joka julkaistiin viime numerossamme oli kirjoittanut maisteri Aimo Kangas.

HELSINGIN Kuurojen Yhdistyksen jäsenille tiedoitetaan, että jäsenmaksut on suoritettava ennen vuoden 1953 loppua. Tammikuun 1 p:stä lähtien peritään 50:— sakko. Jäsen, joka ei huolehdi jäsenmaksuvelvollisuudestaan ensi vuosikokoukseen mennessä, joka pidetään helmik. alussa, katsotaan sen jälkeen yhdistyksestä eronneeksi, jolloin hän menettää jäsenkirjansa elokuva-alennusoikeuksineen. *Johtokunta.*

RIIHIMÄEN Kuurojenyhdistyksen 40-vuotisjuhla, esitelmäpäivät ja elokuvanäytös, pidettiin lokakuun 17—18 p:nä Kansalaisopistolla. Juhlayleisöä arvioitiin olevan noin 50 henkilöä, josta ilmeni hämmästyttävän laimea osanotto juhliin.

Lauantain esitelmäpäivät julisti puheenjohtaja Arvo Leimu avatuksi tervehdyspuheellaan, selostaen esitelmäpäivien merkitystä kuurojen sivistysriennoissa. Rouva Hilja Kuusela viittoi kauniisti laulun: Maa on niin kaunis, jonka jälkeen pastori Arvo Arasola esitelmöi ihmisen luonteesta, josta ilmeni että me olemme kaikki hyvin erilaisia luonteeltamme ja kuulumme sen puolesta erilaisiin luonne-ryhmiin. Toimittaja Pitkänen esitelmöi Amerikasta, sen kansan elämästä ja oloista. Tämän jälkeen alkoi elokuva-esitys Amerikasta, jonka esitti past. Arasola. Arvo Leimu huvitti yleisöä »naurupillerillään». Myöhemmin tullut Emil Mattila vei yleisön esitelmässään nykyisen Jugoslavian ja Italian rajalle. Herra Martti Salli esitti »Kulkurin valssin», huvittavasti luonnehtien saaden katselijat nauramaan. Lopuksi ojennettiin Emil Mattilalle Riihimäen yhdistyksen kunniakirja, jolla hänet kutsuttiin yhdistyksen kunniajäseneksi.

Sunnuntaina alkoi 40-vuotisjuhla samassa paikassa. Herra Leimu toivotti kutsuvieraat ja yleisön tervetulleeksi. Rouva Kuusela esitti runon: Kuuromykkä, ääneen lausumalla ja viittoen, sekä piti juhlapuheen. Past. Arasola esitti kertomuksen matkastaan Lappiin, sen valkoisille tuntureille ja hangille. Neiti Laina Vainola esitti 40-vuotishistoriikin ja sen jälkeen tarjottiin juhlakahvit. Kahvitauon jälkeen hra Leimu jakoi M. Sallin avustamana kunniakirjoja ansioituneille toimihenkilöille, jolloin kutsuttiin kunniapuheenjohtajaksi rva Kuusela, kunniajäseniksi Olga ja Otto Virtanen ja rva Saara Leimu. Juhlaa kunnioitti läsnäolollaan kirkkoherra Kuuliala rouvineen. Khra Kuuliala piti myös puheen, jonka past. Arasola tulkitsi. Taiteilija Lauri Vainola kertoi muistelmia menneiltä, alkuaikojen toimintakaudelta. Eri yhdistysten edustajat esittivät onnittelut ja saapuneet sähkösanomat luettiin. Lopettajaispuheen piti past. Lauri Paunu.

H.K.Y:n syysjuhla vietettiin lokakuun 31 pnä, omassa huoneustossa. Tilaisuuteen oli saapunut kuuroja Helsingin ympäristöltä.

Ohjelman aloitti varapuheenjohtaja Hj. Sandblom muutamilla tervehdyssanoilla, jonka jälkeen neiti Aira Jalonen esitti runon. Herra Eino Karilas kertoili matkahavaintojaan Länsi-Euroopan matkaltaan. Esitys valaistiin heijastuskuvin. Herra Seppo Ahjolinna esitti kertomuksen ja herra T. Rikström huumoripuheen, jolla hän huvitti aikalailla yleisöä. Lopuksi leikittiin ja tanssittiin hieman.

Kuurojen Raittiusseura »Surdin» toimesta järjestettiin H.K.Y:llä porsliinimaalauskurssit viime syys-lokakuun vaihteessa. Osanottajia oli runsaasti, etupäässä nuoria, jotka innostuneina opettajan johdolla opettelivat porsliinimaalauksen jaloa taitoa. Opettajana toimi rva Varjo, ja opetus oli maksuton jokaiselle. Kuurot olivat saaneet nämä opetustunnit H:gin kaupungin Raittiuslautakunnan kautta, jonka taholta on osoitettu mielenkiintoa kuurojen raittiusrientoihin. Tällainen hyödyllinen opiskelu oli mielenkiintoista ja virkistävää vaihtelua kuurojenyhdistyksessä. Siinäpä monet oppivat valmistamaan viehättäviä pieniä porsliiniesineitä kotinsa kaunistukseksi. Kurssin loputtua järjestettiin kilpailu kauneimmasta työstä. Palkinnon voitti hra Elis Levänen.

Raittiusseura »Surd» on tarjonnut myöskin kansantanhukursseja H:gin kuuroille. Ne järjestetään ensi vuoden aikana. *Koo.*

KIITÄN sydämellisesti kaikkia, jotka monin eri tavoin, lahjoin, kukkasin, adressein ja kortein muistivat minua merkkipäivänäni. 24. 10. 53.

Onni Pietilä.

YSTÄVYYDENOSOITUKSISTA 50-vuotispäivänäni pyydän lausua vilpittömät, sydämelliset kiitokseni SKL:lle, SKUL:lle, urheiluseuroille ja lukemattomille ystävilleni kotimaassa ja ulkomailla.

Jussi Luomajoki

SYDÄMELLINEN kiitokseni kaikille, jotka muistivat monin tavoin minua 50. syntymäpäivänäni. *Yrjö Forss*

Teen asiakkaiden aineista uusimpia malleja olevia

TURKKEJA

sekä korjaan vanhoja. Pätevä ja halpa työ.

HELMI LUOTO

Kapteenink. 24 F 71, Helsinki

KUUROJEN LEHTI
Tidskrift för Döva

58. vuosikerta 1953

Julkaisija: SUOMEN KUUROJEN LIITTO r.y.
Päätoimittaja URHO KIERIMO, Turku, Kuurojenkoulu. Puh. 11 490.
Toimitussihteeri: RURIK PITKÄNEN, Helsinki, Liisankatu 27 E 10. Puh. 38 154.
Toimituskunta: Aura Ahlbäck, Börje Ahlbäck, Eino Karilas, Katri Pitkänen.
Toimitus ja konttori: H:ki, Liisank. 27 E 10. Puh. 38 154. Kirjoitukset ja kuvat lähetettävä ennen kuukauden 15 päivää. Muotokuvista seurattava 500:— maksu.
Tilaushinta: Koko vuodelta 1953 kotimaassa 400:—, ulkomaille 500:—. Tilauksia vastaanottavat kaikki postitoimistot.
Ilmoitushinnat: Lähempiä tietoja saa puh. 38 154. Kihlaus-, vihkimä- ja syntymäilmoitukset 300:—. Kuolinilmoitukset 500:—.
Kaikki maksut suoritettava Suomen Kuurojen Liitto r.y:n postisiirtotilille n:o 6825 tahi talouspääll. Evert Toiviolle, Helsinki, Laivurink. 33 D 88.

Kuurojen tunnusmerkki

Kaunis, jokaiselle kuurolle tarpeellinen rintamerkki. Sen avulla voitte saavuttaa yhteyden toisiin kuuroihin.

Hinta vain 400:—

Tilattavissa osoitteella:

Suomen Kuurojen Liitto r.y.

Liisankatu 27 E 10 — Helsinki — Postisiirtotili 68 25

KUUROJEN JOULU

on loppunut toimistostamme, joten lisätilauksia emme voi enää täyttää.

Niitä myyjiä, joilla vielä on joululehtiämme, kehoitamme ne viipymättä myymään loppuun, sillä ostajia kyllä löytyy, kunhan asiamiehemme hoitavat ahkerasti tarjonnan.

Tilitykset myydyistä lehdistä pyydämme tekemään viipymättä liittomme toimistoon. — Lehtemme viime numerossa on mainittu myyntipalkkiot. — Vähentäkää palkkio myymänne kappalemäärän mukaisesti ja lähettäkää rahat postisiirtotilillämme.

Suomen Kuurojen Liitto r.y.

Liisankatu 27 E 10 — Helsinki — Postisiirtotili 68 25

Tilatkaa vuodeksi 1954 —

Prenumera för år 1954 på

KUUROJEN LEHTI-
TIDSKRIFT FÖR DÖVA

vuosikerta 59 — 58 årgång

Ilmestyy kerran kuukaudessa, seuraten tapahtumia kuurojen maailmassa koti- ja ulkomailla.

Toimituskunta:
Aura Ahlbäck — Börje Ahlbäck — Eino Karilas — Urho Kierimo — Katri Pitkänen — Rurik Pitkänen.
Kirjeenvaihtajia eri puolilla maata!

Tilaushinnat:
Koko vuodelta 400 mk — ulkomaille 500 mk. Kuurojenkoulujen, ammatti- ja talouskoulujen oppilaat saavat sen tilaamalla opettajansa kautta jaettavaksi 100 markalla koko vuodeksi.

Tilauksia vastaanottavat kaikki postikonttorit, asiamiehet yhdistyksissä ja lehden konttori, os. Helsinki, Liisankatu 27 E 10. — Postisiirtotili n:o 6825.

Tehkää tilauksenne nyt heti ja tarjotkaa lehteä myös tuttaviennekin tilattavaksi. Omaa lehteänne levittämällä hankitte kannattajia kuurojen asialle kuulevienkin keskuudesta.

Utkommer en gång i månaden. Vad som sker och vad som hänt i de dövas värld, både in- och utrikes, skildras utförligt.

Redaktionskommitté:
Aura Ahlbäck — Börje Ahlbäck — Eino Karilas — Urho Kierimo — Katri Pitkänen — Rurik Pitkänen.
Korrespondenter i skilda delar av landet.

Prenumerationspris:
För hela året 400 mk — till utlandet 500 mk. Elever i dövskolorna samt yrkes- och hushållskolorna kunna genom lärarna få prenumerera för 100 mk i året.

Prenumeration kan ske genom alla postkontor, föreningarnas ombud och tidskriftens kontor, adr. Helsingfors, Elisabetsgatan 27 E 10. Postgirokonto n:o 6825.

Gör Eder prenumeration genast och rekommendera tidskriften för Edra vänner och bekanta. Genom att sprida Er egen tidskrift på detta sätt skaffar Ni anhängare och förespråkare för de dövas sak i de hörandes krets.

RURIK PITKÄNEN
toimitussihteeri
red.sekreterare

URHO KIERIMO
päätoimittaja - huvudredaktör

BÖRJE AHLBÄCK
ruotsinkiel. toimittaja
svenskspr. redaktör

Kauppakirjapaino Oy., Helsinki 1953